

Warszawa, dnia 25 października 2012 r.

Poz. 1170

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 września 2012 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. poz. 882) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 6 września 2012 r. ratyfikował wyżej wymienioną konwencję.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 konwencji weszła ona w życie dnia 3 maja 2008 r.

Zgodnie z art. 45 ust. 2 konwencji w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi ona w życie dnia 25 października 2012 r.

W chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego Rzeczpospolita Polska złożyła następujące oświadczenie interpretacyjne oraz zastrzeżenia:

Oświadczenie interpretacyjne:

„Rzeczpospolita Polska oświadcza, że interpretuje art. 12 konwencji w sposób zezwalający na stosowanie ubezwłasnowolnienia, w okolicznościach i w sposób określony w prawie krajowym, jako środka, o którym mowa w art. 12 ust. 4, w sytuacji, gdy wskutek choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego lub innego rodzaju zaburzeń psychicznych osoba nie jest w stanie kierować swoim postępowaniem.”

Zastrzeżenia:

„Art. 23 ust. 1 lit. (a) konwencji dotyczy uznania prawa wszystkich osób niepełnosprawnych, które są w odpowiednim do zawarcia małżeństwa wieku, do zawarcia małżeństwa i do założenia rodziny, na podstawie swobodnie wyrażonej i pełnej zgody przyszłych małżonków. Na podstawie art. 46 konwencji Rzeczpospolita Polska zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowienia art. 23 ust. 1 lit. (a) konwencji do czasu zmiany przepisów prawa polskiego. Do momentu wycofania zastrzeżenia osoba niepełnosprawna, której niepełnosprawność wynika z choroby psychicznej albo niedorozwoju umysłowego, a która jest w odpowiednim do zawarcia małżeństwa wieku, nie będzie mogła zawrzeć związku małżeńskiego, chyba że sąd zezwoli na zawarcie małżeństwa, stwierdzając, że stan zdrowia lub umysłu takiej osoby nie zagraża małżeństwu, ani zdrowiu przyszłego potomstwa i jeżeli osoba ta nie została ubezwłasnowolniona całkowicie. Uwarunkowania te wynikają z art. 12 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. Nr 9, poz. 59, z późn. zm.*).”

„Rzeczpospolita Polska rozumie, że art. 23 ust. 1 lit. (b) i art. 25 lit. (a) nie powinny być interpretowane jako przyznające jednostce prawo do aborcji czy też nakaz dla państw-stron zapewnienia dostępu do takiego prawa, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to wyraźnie określone w prawie krajowym.”

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

- 1) następujące państwa i organizacja międzynarodowa stały się stronami konwencji, składając dokumenty ratyfikacyjne, zatwierdzenia lub przystąpienia w podanych niżej datach:

Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna

4 grudnia 2009 r.

Królestwo Arabii Saudyjskiej

24 czerwca 2008 r.

*) Tekst jednolity ustawy został ogłoszony w Dz. U. z 2012 r. poz. 788.

Republika Argentyńska	2 września 2008 r.
Republika Armenii	22 września 2010 r.
Związek Australijski	17 lipca 2008 r.
Republika Austrii	26 września 2008 r.
Republika Azerbejdżanu	28 stycznia 2009 r.
Królestwo Bahrajnu	22 września 2011 r.
Ludowa Republika Bangladeszu	30 listopada 2007 r.
Królestwo Belgii	2 lipca 2009 r.
Belize	2 czerwca 2011 r.
Republika Beninu	5 lipca 2012 r.
Wielonarodowe Państwo Boliwia	16 listopada 2009 r.
Bośnia i Hercegowina	12 marca 2010 r.
Federacyjna Republika Brazylii	1 sierpnia 2008 r.
Republika Bułgarii	22 marca 2012 r.
Burkina Faso	23 lipca 2009 r.
Republika Chile	29 lipca 2008 r.
Chińska Republika Ludowa ¹⁾	1 sierpnia 2008 r.
Republika Chorwacji	15 sierpnia 2007 r.
Republika Cypryjska	27 czerwca 2011 r.
Czarnogóra	2 listopada 2009 r.
Republika Czeska	28 września 2009 r.
Królestwo Danii	24 lipca 2009 r.
Republika Dominikańska	18 sierpnia 2009 r.
Republika Dżibuti	18 czerwca 2012 r.
Arabska Republika Egiptu	14 kwietnia 2008 r.
Republika Ekwadoru	3 kwietnia 2008 r.
Republika Estońska	30 maja 2012 r.
Federalna Demokratyczna Republika Etiopii	7 lipca 2010 r.
Republika Filipin	15 kwietnia 2008 r.
Republika Francuska	18 lutego 2010 r.

¹⁾ W dniu 1 sierpnia 2008 r. Sekretarz Generalny otrzymał od Rządu Chińskiej Republiki Ludowej następujące oświadczenie dotyczące Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong oraz Specjalnego Regionu Administracyjnego Makao: „Zgodnie z Ustawą Zasadniczą Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej i Ustawą Zasadniczą Specjalnego Regionu Administracyjnego Makao Chińskiej Republiki Ludowej Rząd Chińskiej Republiki Ludowej uznaje, że konwencja stosuje się również do Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong i Specjalnego Regionu Administracyjnego Makao Chińskiej Republiki Ludowej. Stosowanie przepisów dotyczących swobody przemieszczania się i obywatelstwa przewidziane w konwencji do Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej nie wpływa na ważność odpowiednich ustaw dotyczących stosowania kontroli imigracji i obywatelstwa w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej.”.

Republika Gabońska	1 października 2007 r.
Republika Ghany	31 lipca 2012 r.
Republika Grecka	31 maja 2012 r.
Republika Gwatemali	7 kwietnia 2009 r.
Republika Gwinei	8 lutego 2008 r.
Republika Haiti	23 lipca 2009 r.
Królestwo Hiszpanii	3 grudnia 2007 r.
Republika Hondurasu	14 kwietnia 2008 r.
Republika Indii	1 października 2007 r.
Republika Indonezji	30 listopada 2011 r.
Islamska Republika Iranu	23 października 2009 r.
Jamajka	30 marca 2007 r.
Republika Jemeńska	26 marca 2009 r.
Jordańskie Królestwo Haszymidzkie	31 marca 2008 r.
Kanada	11 marca 2010 r.
Państwo Katar	13 maja 2008 r.
Republika Kenii	19 maja 2008 r.
Republika Kolumbii	10 maja 2011 r.
Republika Korei	11 grudnia 2008 r.
Republika Kostaryki	1 października 2008 r.
Republika Kuby	6 września 2007 r.
Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna	25 września 2009 r.
Królestwo Lesotho	2 grudnia 2008 r.
Republika Liberii	26 lipca 2012 r.
Republika Litewska	18 sierpnia 2010 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	26 września 2011 r.
Republika Łotewska	1 marca 2010 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	29 grudnia 2011 r.
Republika Malawi	27 sierpnia 2009 r.
Republika Malediwów	5 kwietnia 2010 r.
Malezja	19 lipca 2010 r.
Republika Mali	7 kwietnia 2008 r.
Królestwo Marokańskie	8 kwietnia 2009 r.
Islamska Republika Mauretańska	3 kwietnia 2012 r.
Republika Mauritiusu	8 stycznia 2010 r.

Meksykańskie Stany Zjednoczone	17 grudnia 2007 r.
Republika Związku Mjanmy	7 grudnia 2011 r.
Republika Mołdawii	21 września 2010 r.
Mongolia	13 maja 2009 r.
Republika Mozambiku	30 stycznia 2012 r.
Republika Namibii	4 grudnia 2007 r.
Republika Nauru	27 czerwca 2012 r.
Federalna Demokratyczna Republika Nepalu	7 maja 2010 r.
Republika Federalna Niemiec	24 lutego 2009 r.
Federalna Republika Nigerii	24 września 2010 r.
Republika Nigru	24 czerwca 2008 r.
Republika Nikaragui	7 grudnia 2007 r.
Nowa Zelandia ²⁾	25 września 2008 r.
Sułtanat Omanu	6 stycznia 2009 r.
Islamska Republika Pakistanu	5 lipca 2011 r.
Republika Panamy	7 sierpnia 2007 r.
Republika Paragwaju	3 września 2008 r.
Republika Peru	30 stycznia 2008 r.
Republika Południowej Afryki	30 listopada 2007 r.
Republika Portugalska	23 września 2009 r.
Federacja Rosyjska	25 września 2012 r.
Rumunia	31 stycznia 2011 r.
Republika Rwandy	15 grudnia 2008 r.
Saint Vincent i Grenadyny	29 października 2010 r.
Republika Salwadoru	14 grudnia 2007 r.
Republika San Marino	22 lutego 2008 r.
Republika Senegal	7 września 2010 r.
Republika Serbii	31 lipca 2009 r.
Republika Seszeli	2 października 2009 r.
Republika Sierra Leone	4 października 2010 r.
Republika Słowacka	26 maja 2010 r.
Republika Słowenii	24 kwietnia 2008 r.
Królestwo Suazi	24 września 2012 r.
Republika Sudanu	24 kwietnia 2009 r.

²⁾ Konwencja nie ma zastosowania do Tokelau.

Syryjska Republika Arabska	10 lipca 2009 r.
Królestwo Szwecji	15 grudnia 2008 r.
Królestwo Tajlandii	29 lipca 2008 r.
Zjednoczona Republika Tanzanii	10 listopada 2009 r.
Republika Togijska	1 marca 2011 r.
Republika Tunezyjska	2 kwietnia 2008 r.
Republika Turcji	28 września 2009 r.
Turkmenistan	4 września 2008 r.
Republika Ugandy	25 września 2008 r.
Ukraina	4 lutego 2010 r.
Unia Europejska	23 grudnia 2010 r.
Wschodnia Republika Urugwaju	11 lutego 2009 r.
Republika Vanuatu	23 października 2008 r.
Węgry	20 lipca 2007 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	8 czerwca 2009 r.
Republika Włoska	15 maja 2009 r.
Wyspy Cooka	8 maja 2009 r.
Republika Zambii	1 lutego 2010 r.
Republika Zielonego Przylądka	10 października 2011 r.
Państwo Zjednoczonych Emiratów Arabskich	19 marca 2010 r.

2) w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, zatwierdzenia lub przystąpienia następujące państwa oraz organizacja międzynarodowa złożyły następujące zastrzeżenia oraz oświadczenia:

Związek Australijski

Oświadczenie:

„Związek Australijski uznaje zdolność prawną osób niepełnosprawnych, na zasadzie równości z innymi osobami, we wszystkich aspektach życia. Związek Australijski oświadcza, że w jego rozumieniu konwencja pozwala na wspierane lub zastępcze podejmowanie decyzji, co oznacza podejmowanie decyzji w imieniu osoby tylko wtedy, gdy to konieczne, jako środek ostateczny i otoczony gwarancjami ochrony praw.

Związek Australijski uznaje, że każda osoba niepełnosprawna ma prawo do poszanowania jej godności fizycznej i psychicznej, na równi z innymi. Związek Australijski oświadcza ponadto, że w jego rozumieniu konwencja dopuszcza obowiązkowe wsparcie lub leczenie osób, w tym środki podjęte w celu leczenia niepełnosprawności psychicznej, tylko wtedy, gdy to konieczne, jako środek ostateczny i otoczony gwarancjami ochrony praw.

Związek Australijski uznaje prawo osób niepełnosprawnych do swobody poruszania się, wyboru miejsca zamieszkania i do posiadania obywatelstwa, na zasadzie równości z innymi osobami. Związek Australijski oświadcza ponadto, że w jego rozumieniu konwencja nie ustanawia prawa wjazdu lub pobytu w kraju dla osoby, która nie jest jego obywatelem; konwencja nie ma również wpływu na wymagania w zakresie zdrowia stawiane przez Związek Australijski osobom obcego pochodzenia ubiegającym się o prawo wjazdu lub pobytu na jego terytorium, w przypadku gdy te wymogi opierają się na uzasadnionych, obiektywnych i rozsądnych kryteriach.”

Declaration:

“Australia recognizes that persons with disability enjoy legal capacity on an equal basis with others in all aspects of life. Australia declares its understanding that the Convention allows for fully supported or substituted decision-making arrangements, which provide for decisions to be made on behalf of a person, only where such arrangements are necessary, as a last resort and subject to safeguards;

Australia recognizes that every person with disability has a right to respect for his or her physical and mental integrity on an equal basis with others. Australia further declares its understanding that the Convention allows for compulsory assistance or treatment of persons, including measures taken for the treatment of mental disability, where such treatment is necessary, as a last resort and subject to safeguards;

Australia recognizes the rights of persons with disability to liberty of movement, to freedom to choose their residence and to a nationality, on an equal basis with others. Australia further declares its understanding that the Convention does not create a right for a person to enter or remain in a country of which he or she is not a national, nor impact on Australia’s health requirements for non-nationals seeking to enter or remain in Australia, where these requirements are based on legitimate, objective and reasonable criteria.”

Republika Azerbejdżanu

Oświadczenie:

„Republika Azerbejdżanu oświadcza, że nie jest w stanie zagwarantować stosowania postanowień konwencji na terytoriach okupowanych przez Republikę Armenii, dopóki terytoria te nie zostaną wyzwolone spod okupacji.”

Declaration:

“The Republic of Azerbaijan declares that it is unable to guarantee the application of the provisions of the Convention in the territories occupied by the Republic of Armenia until these territories are liberated from occupation.”

Królestwo Belgii

Oświadczenie:

„Niniejsze podpisanie jest w równym stopniu wiążące dla wspólnoty francuskiej, wspólnoty flamandzkiej i wspólnoty niemieckojęzycznej, regionu walońskiego, regionu flamandzkiego i regionu stołecznego Bruksela.”

Declaration:

“This signature is equally binding on the French community, the Flemish community, the German-speaking community, the Wallone region, the Flemish region and the region of the capital-Brussels.”

Republika Cypryjska

Zastrzeżenie:

„Zważywszy, że ustawa o osobach niepełnosprawnych, tak jak została zharmonizowana z dyrektywą Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, przewiduje w dziale 3A, że nie stosuje się ona do zatrudnienia:

(a) w siłach zbrojnych, w zakresie, w jakim charakter pracy wymaga posiadania szczególnych kwalifikacji, których nie mogą posiadać osoby niepełnosprawne, oraz

(b) przy pracach, których rodzaj lub okoliczności, w jakich są wykonywane, wymaga posiadania cech lub kwalifikacji, których nie posiada osoba niepełnosprawna, stanowiących faktyczne i zasadnicze wymaganie zawodowe, o ile cel jest uzasadniony, a wymaganie proporcjonalne, biorąc pod uwagę możliwość wprowadzenia racjonalnych usprawnień,

Republika Cypryjska oświadcza, że ratyfikuje konwencję z zastrzeżeniem dotyczącym art. 27 ust. 1 konwencji, w zakresie, w jakim jego postanowienia nie są zgodne z postanowieniami działu 3A Ustawy o osobach niepełnosprawnych.”

Reservation:

“Whereas the Persons with Disabilities Law, as this has been harmonized with the Council Directive 2000/78/EC of 27 November 2000 establishing a general framework for equal treatment in employment and occupation, prescribes in section 3A thereof that the said Law shall not apply as regards employment:

(a) to the armed forces, to the extent that the nature of the work requires special abilities which cannot be exercised by persons with disabilities, and

(b) to occupational activities where by reason of the nature or the context in which they are carried out, a characteristic or an ability which is not possessed by a person with a disability, constitutes a genuine and determining occupational requirement, provided that the objective is legitimate and the requirement is proportionate, taking into account the possibility of adopting reasonable measures,

the Republic of Cyprus declares that it ratifies the Convention with a reservation in respect of Article 27(1) of the Convention, to the extent that the provisions thereof are in conflict with the provisions of section 3A of the Persons with Disabilities Act.”

Arabska Republika Egiptu

Oświadczenie interpretacyjne:

„Arabska Republika Egiptu oświadcza, że zgodnie z jej interpretacją art. 12 Międzynarodowej konwencji o ochronie i promowaniu praw osób niepełnosprawnych, który dotyczy traktowania osób niepełnosprawnych na równi z innymi osobami, jeżeli chodzi o zdolność prawną, o której mowa w ust. 2 tego artykułu, osoby niepełnosprawne mogą nabywać prawa i ponosić prawną odpowiedzialność (‘ahliyyat al-wujub), ale nie mają zdolności do czynności prawnych (‘ahliyyat al-’ada’), zgodnie z prawem egipskim.”

Interpretative declaration:

“The Arab Republic of Egypt declares that its interpretation of article 12 of the International Convention on the Protection and Promotion of the Rights of Persons with Disabilities, which deals with the recognition of persons with disabilities on an equal basis with others before the law, with regard to the concept of legal capacity dealt with in paragraph 2 of the said article, is that persons with disabilities enjoy the capacity to acquire rights and assume legal responsibility (‘ahliyyat al-wujub) but not the capacity to perform (‘ahliyyat al-’ada’), under Egyptian law.”

Republika Estońska

Oświadczenie:

„Republika Estońska interpretuje art. 12 konwencji jako niezakazujący ograniczenia zdolności do czynności prawnych, jeżeli powstaje taka potrzeba z uwagi na zdolność danej osoby do rozumienia i kierowania swoim postępowaniem. Ograniczając prawa osoby mającej ograniczoną zdolność do czynności prawnych, Republika Estońska działa zgodnie ze swoim prawem krajowym.”

Declaration:

“The Republic of Estonia interprets article 12 of the Convention as it does not forbid to restrict a person’s active legal capacity, when such need arises from the person’s ability to understand and direct his or her actions. In restricting the rights of the persons with restricted active legal capacity the Republic of Estonia acts according to its domestic laws.”

Republika Francuska

Oświadczenia:

„Republika Francuska oświadcza, że pojęcie „zgoda” zawarte w art. 15 konwencji będzie interpretować zgodnie z międzynarodowymi instrumentami, w szczególności tymi, które odnoszą się do praw człowieka i biomedycyny, oraz zgodnie z ustawodawstwem krajowym, które jest zgodne z tymi instrumentami. Oznacza to, że w przypadku badań biomedycznych pojęcie „zgoda” ma zastosowanie do dwóch różnych sytuacji:

1. zgody udzielonej przez osobę, która jest w stanie jej udzielić, oraz
2. w przypadku osób, które nie są w stanie wyrazić zgody, pozwolenia udzielonego przez ich przedstawiciela lub władzę, lub instytucję, zgodnie z prawem.

Republika Francuska uznaje, że ważne jest, by osoby, które nie są w stanie swobodnie i świadomie wyrazić zgody, były objęte szczególną ochroną, bez uszczerbku dla wszelkich badań medycznych korzystnych dla nich. Oprócz pozwolenia, o którym mowa w punkcie 2 powyżej, inne środki ochronne, takie jak przewidziane w wymienionych instrumentach międzynarodowych, są uważane za stanowiące część tej ochrony.”

„W odniesieniu do art. 29 konwencji, wykonywanie prawa do głosowania stanowi element zdolności prawnej, który nie może podlegać ograniczeniu, wyjąwszy sytuacje i zgodnie z warunkami określonymi w art. 12 konwencji.”

Declarations:

“The French Republic declares that it will interpret the term “consent” in article 15 of the Convention in conformity with international instruments, in particular those that relate to human rights and biomedicine, and with national legislation, which is in line with these instruments. This means that, as far as biomedical research is concerned, the term “consent” applies to two different situations:

1. Consent given by a person who is able to consent, and
2. In the case of persons who are not able to give their consent, permission given by their representative or an authority or body provided for by law.

The French Republic considers it important that persons who are unable to give their free and informed consent receive specific protection, without prejudice to all medical research of benefit to them. In addition to the permission referred to under paragraph 2 above, other protective measures, such as those included in the above-mentioned international instruments, are considered to be part of this protection.”

“With regard to article 29 of the Convention, the exercise of the right to vote is a component of legal capacity that may not be restricted except in the conditions and in accordance with the modalities provided for in article 12 of the Convention.”

Republika Grecka

Zastrzeżenie:

„Postanowienia art. 27 ust. 1 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych nie będą stosowane, jeżeli chodzi o zatrudnienie i pracę w armii i siłach bezpieczeństwa w odniesieniu do różnego traktowania w służbie ze względu na niepełnosprawność, tak jak to stanowi art. 8 ust. 4 ustawy 3304/2005 o wdrożeniu zasady równego traktowania, przyjętej na podstawie art. 3 ust. 4 i art. 4 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.”

Reservation:

“The provisions of Article 27 paragraph 1 of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities shall not apply with respect to employment and occupation in the armed and security forces in so far as it relates to a difference of treatment on grounds of disability concerning the service thereto, as provided in Article 8 paragraph 4 of the Law 3304/2005 for the implementation of the principle of equal treatment, adopted pursuant to Articles 3 paragraph 4 and 4 of the Council Directive 2000/78/EC of 27 November 2000 establishing a general framework for equal treatment in employment and occupation.”

Islamska Republika Iranu

Oświadczenie:

„W odniesieniu do artykułu 46, Islamska Republika Iranu oświadcza, że nie uznaje się za związaną jakimikolwiek postanowieniami konwencji, które mogą pozostawać w sprzeczności z odpowiednimi przepisami krajowymi.”

Declaration:

„With regard to Article 46, the Islamic Republic of Iran declares that it does not consider itself bound by any provisions of the Convention, which may be incompatible with its applicable rules.”

Kanada

Oświadczenie:

„Kanada uznaje, że osoby niepełnosprawne mają zdolność prawną na równi z innymi osobami, we wszystkich aspektach życia. Kanada oświadcza, że w jej interpretacji art. 12 pozwala na wspieranie podejmowania decyzji i podejmowanie decyzji w zastępstwie, w odpowiednich okolicznościach i zgodnie z prawem.

W zakresie, w jakim art. 12 może być interpretowany jako wymagający wyeliminowania wszystkich rozwiązań dotyczących podejmowania decyzji w zastępstwie, Kanada zastrzega sobie prawo stosowania w dalszym ciągu takich rozwiązań, w odpowiednich okolicznościach oraz z zastosowaniem odpowiednich i skutecznych gwarancji ochrony. W odniesieniu do art. 12 ust. 4, Kanada zastrzega sobie prawo, by nie wszystkie takie rozwiązania były objęte regularną kontrolą sprawowaną przez niezależny organ, w przypadku gdy podlegają już kontroli lub jest możliwe składanie odwołań w kwestii ich stosowania.”

Zastrzeżenie:

„Kanada interpretuje art. 33 ust. 2 jako dotyczący państw federalnych, w których stosowanie konwencji będzie dokonywało się na więcej niż jednym szczeblu administracji i poprzez różne mechanizmy, w tym już istniejące.”

Declaration:

“Canada recognises that persons with disabilities are presumed to have legal capacity on an equal basis with others in all aspects of their lives. Canada declares its understanding that Article 12 permits supported and substitute decision-making arrangements in appropriate circumstances and in accordance with the law.

To the extent Article 12 may be interpreted as requiring the elimination of all substitute decision-making arrangements, Canada reserves the right to continue their use in appropriate circumstances and subject to appropriate and effective safeguards. With respect to Article 12 (4), Canada reserves the right not to subject all such measures to regular review by an independent authority, where such measures are already subject to review or appeal.”

Reservation:

“Canada interprets Article 33 (2) as accommodating the situation of federal states where the implementation of the Convention will occur at more than one level of government and through a variety of mechanisms, including existing ones.”

Republika Korei

Zastrzeżenie:

„...z zastrzeżeniem dotyczącym postanowienia o ubezpieczeniu na życie zawartym w art. 25 lit. (e).”

Reservation:

“...with a reservation on the provision regarding life insurance in the paragraph (e) of the Article 25.”

Republika Litewska

Oświadczenie:

„Republika Litewska oświadcza, że pojęcie „zdrowie seksualne i prokreacyjne” użyte w art. 25 lit. (a) konwencji nie będzie interpretowane jako ustanawiające nowe prawa człowieka i tworzące odpowiednie międzynarodowe zobowiązania dla Republiki Litewskiej. Treść prawna tego pojęcia nie obejmuje wsparcia, zachęty czy promowania przerywania ciąży, sterylizacji i innych procedur medycznych podejmowanych w stosunku do osób niepełnosprawnych, które mogłyby stać się podstawą dyskryminacji ze względu na cechy genetyczne.”

Declaration:

“The Republic of Lithuania declares that the concept of “sexual and reproductive health” used in Article 25(a) of the Convention shall not be interpreted to establish new human rights and create relevant international commitments of the Republic of Lithuania. The legal content of this concept does not include support, encouragement or promotion of pregnancy termination, sterilization and medical procedures of persons with disabilities, able to cause discrimination on the grounds of genetic features.”

Malezja

Oświadczenie:

„Malezja uznaje, że zasady niedyskryminacji i równości szans, przewidziane w art. 3 lit. (b) i lit. (e) oraz w art. 5 ust. 2 niniejszej konwencji, mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia pełnego i na równych zasadach korzystania z praw człowieka i podstawowych wolności przez wszystkie osoby niepełnosprawne oraz promowania poszanowania ich wrodzonej godności; należy je stosować i interpretować na podstawie niepełnosprawności i na równych zasadach, jak w stosunku do innych osób. Malezja oświadcza, że stosowanie przez nią i interpretowanie Federalnej Konstytucji Malezji w zakresie zasady niedyskryminacji i równości szans nie będą traktowane jako naruszające art. 3 lit. (b) oraz lit. (e) oraz art. 5 ust. 2 konwencji. Malezja uznaje prawo do udziału osób niepełnosprawnych w życiu kulturalnym, rekreacji i wypoczynku w rozumieniu art. 30 niniejszej konwencji i interpretuje uznanie tych praw jako przedmiot ustawodawstwa krajowego.”

Zastrzeżenie:

„Rząd Malezji ratyfikuje niniejszą konwencję z zastrzeżeniem, że nie uznaje się za związany artykułami 15 i 18 niniejszej konwencji.”

Declaration:

“Malaysia acknowledges that the principles of non-discrimination and equality of opportunity as provided in articles 3 (b), 3 (e) and 5 (2) of the said Convention are vital in ensuring full and equal enjoyment of all human rights and fundamental freedoms by all persons with disabilities, and to promote respect for their inherent dignity, which shall be applied and interpreted on the basis of disability and on equal basis with others. Malaysia declares that its application and interpretation of the Federal Constitution of Malaysia pertaining to the principles of non-discrimination and equality of opportunity shall not be treated as contravening articles 3 (b), 3 (e) and 5 (2) of the said Convention. Malaysia recognizes the participation of persons with disabilities in cultural life, recreation and leisure as provided in article 30 of the said Convention and interprets that the recognition is a matter for national legislation.”

Reservation:

“The Government of Malaysia ratifies the said Convention subject to the reservation that it does not consider itself bound by articles 15 and 18 of the said Convention.”

Republika Mauritiusu

Zastrzeżenia:

„Republika Mauritiusu oświadcza, że obecnie nie podejmie żadnych działań przewidzianych w art. 9 ust. 2 lit. (d) i (e) ze względu na ich daleko idące skutki finansowe. Odnośnie do art. 24 ust. 2 lit. (b), Republika Mauritiusu prowadzi politykę kształcenia integracyjnego, którą wdraża równoległe z kształceniem specjalnym.”

„Rząd Republiki Mauritiusu czyni następujące zastrzeżenie w odniesieniu do art. 11 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych dotyczącego sytuacji zagrożenia i wymagających pomocy humanitarnej. Rząd Mauritiusu podpisuje niniejszą konwencję z zastrzeżeniem, że nie uznaje się zobowiązany do podjęcia działań wymienionych w art. 11, o ile ustawodawstwo krajowe nie daje podstaw prawnych do ich podjęcia.”

Reservations:

“The Republic of Mauritius declares that it shall not for the time being take any of the measures provided for in Articles 9.2 (d) and (e) in view of their heavy financial implication. With regard to Article 24.2 (b), the Republic of Mauritius has a policy of inclusive education which is being implemented incrementally alongside special education.”

“The Government of the Republic of Mauritius makes the following reservations in relation to Article 11 of the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities which pertains to situations of risk and humanitarian emergencies. The Government of Mauritius signs the present Convention subject to the reservation that it does not consider itself bound to take measures specified in article 11 unless permitted by domestic legislation expressly providing for the taking of such measures.”

Republika Salwadoru

Zastrzeżenie:

„Rząd Republiki Salwadoru podpisuje niniejszą Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych i Protokół fakultatywny do niej, przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 grudnia 2006 r., w zakresie, w jakim ich postanowienia nie są sprzeczne lub nie naruszają reguł, zasad i norm ujętych w Konstytucji Republiki Salwadoru, w szczególności w wyliczeniu jej zasad.”

Reservation:

“The Government of the Republic of El Salvador signs the present Convention on the Rights of Persons with Disabilities and the Optional Protocol thereto, adopted by the United Nations General Assembly on 13 December 2006, to the extent that its provisions do not prejudice or violate the provisions of any of the precepts, principles and norms enshrined in the Constitution of the Republic of El Salvador, particularly in its enumeration of principles.”

Syryjska Republika Arabska

Oświadczenie:

„Podpisanie przez nas niniejszej konwencji nie oznacza w żadnym przypadku uznania Państwa Izrael lub nawiązania z nim stosunków w jakiegokolwiek formie lub kształcie, w związku z niniejszą konwencją.

Podpisaliśmy dziś konwencję na podstawie interpretacji zawartej w liście z dnia 5 grudnia 2006 r. od Stałego Przedstawiciela Iraku przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, występującego jako Przewodniczący Grupy Państw Arabskich w tym miesiącu, skierowanego do Przewodniczącego Komitetu, który to list przedstawia interpretację art. 12 przez Grupę Państw Arabskich w zakresie interpretacji pojęcia „zdolność prawna”.

Understanding:

“Our signature of this Convention does not in any way, imply recognition of Israel or entry into relations with Israel, in any shape or form, in connection with the Convention.

We signed today on the basis of the understanding contained in the letter dated 5 December 2006 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed, in his capacity as Chairman of the Group of Arab States for that month, to the Chairman of the Committee, which contains the interpretation of the Arab Group concerning article 12 relating to the interpretation of the concept of “legal capacity”.

Królestwo Tajlandii

Oświadczenie interpretacyjne:

„Królestwo Tajlandii niniejszym oświadcza, że wykonywanie art. 18 konwencji będzie zapewnione odpowiednio do krajowych ustaw, rozporządzeń i praktyki w Królestwie Tajlandii.”

Interpretative declaration:

“The Kingdom of Thailand hereby declares that the application of Article 18 of the Convention shall be subject to the national laws, regulations and practices in Thailand.”

Unia Europejska

Oświadczenie:

„Art. 44 ust. 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (zwanej dalej „konwencją”) stanowi, że organizacja integracji regionalnej w instrumencie formalnego potwierdzenia lub przystąpienia zadeklaruje zakres swoich kompetencji odnośnie do kwestii uregulowanych w konwencji.

Obecnymi członkami Wspólnoty Europejskiej są: Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksem-

burga, Republika Węgier, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Wspólnota Europejska zauważa, że dla celów konwencji pojęcie „Państwa-Strony” odnosi się do organizacji integracji regionalnej, w granicach ich kompetencji.

Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych będzie stosowana, w zakresie kompetencji Wspólnoty Europejskiej, na terytoriach, na których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na zasadach w nim wytyczonych, w szczególności w art. 299.

W myśl art. 299 niniejsze oświadczenie nie ma zastosowania do terytoriów państw członkowskich, do których niniejszy traktat nie ma zastosowania i nie wpływa na takie akty czy stanowiska, które mogą być przyjęte w ramach konwencji przez te państwa członkowskie w imieniu i w interesie tych terytoriów.

W myśl art. 44 ust. 1 konwencji niniejsze oświadczenie wskazuje kompetencje przekazane Wspólnocie przez państwa członkowskie na podstawie Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, odnośnie do kwestii objętych przez konwencję.

Zakres i wykonywanie kompetencji Wspólnoty podlegają, z samej istoty, stałemu rozwojowi i Wspólnota będzie uzupełniać niniejsze oświadczenie lub wносить do niego poprawki, w razie konieczności, zgodnie z art. 44 ust. 1 konwencji.

Niektóre kwestie pozostają w wyłącznej właściwości Wspólnoty Europejskiej, inne są objęte wspólną kompetencją Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich. Państwa członkowskie zachowują kompetencje w zakresie wszelkich kwestii, w których kompetencje nie zostały przekazane Wspólnocie Europejskiej.

W chwili obecnej:

1. Wspólnota posiada wyłączne kompetencje, jeżeli chodzi o zgodność pomocy państwa z zasadami wspólnego rynku i taryfami wspólnej strefy celnej.

W zakresie, w jakim postanowienia konwencji mają wpływ na prawo wspólnotowe, Wspólnota Europejska ma wyłączne kompetencje do przyjmowania zobowiązań dotyczących jej administracji publicznej. W związku z tym Wspólnota oświadcza, że ma uprawnienia do rozstrzygania kwestii związanych z rekrutacją, warunkami pracy, wynagrodzeniem, szkoleniem itd. niewybieralnych urzędników w regulaminach pracowniczych oraz do wydawania przepisów wykonawczych do tych regulaminów (Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. L 56 z 04.03.1968, str. 1)).

2. Wspólnota dzieli kompetencje z państwami członkowskimi w zakresie działań na rzecz zwalczania dyskryminacji z powodu niepełnosprawności, swobodnego przepływu dóbr, osób, usług i kapitału, rolnictwa, transportu kolejowego, drogowego, morskiego i powietrznego, opodatkowania, rynku wewnętrznego, równej płacy kobiet i mężczyzn, sieci transeuropejskich i statystyki.

Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję, by przystąpić do niniejszej konwencji w odniesieniu do tych kwestii tylko w takim zakresie, w jakim postanowienia konwencji lub instrumenty prawne przyjęte w celu jej wdrożenia mają wpływ na wspólne zasady uprzednio ustanowione przez Wspólnotę Europejską. Tam, gdzie obowiązują zasady Wspólnoty, ale konwencja nie ma na nie wpływu, w szczególności w przypadku, gdy przepisy wspólnotowe wyznaczają jedynie minimalne standardy, państwa członkowskie mają kompetencję do działania w tym obszarze, bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnoty Europejskiej. Państwa członkowskie zachowują kompetencje w innych przypadkach. Lista przyjętych przez Wspólnotę Europejską aktów prawnych mających zastosowanie jest zawarta w załączniku do niniejszego oświadczenia. Zakres kompetencji Wspólnoty Europejskiej wynikający z tych aktów musi być oceniany w odniesieniu do szczegółowych zapisów dotyczących każdego rozwiązania, a w szczególności do zakresu, w jakim zapisy te ustanawiają wspólne zasady.

3. Następująca polityka WE może również mieć znaczenie dla konwencji NZ: państwa członkowskie i Wspólnota będą pracować nad stworzeniem skoordynowanej strategii zatrudnienia. Wspólnota będzie uczestniczyć w podnoszeniu jakości kształcenia poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi i, jeżeli zajdzie taka potrzeba, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działań. Wspólnota wdroży politykę szkolenia zawodowego, która będzie uzupełniać i wspierać działania państw członkowskich. W celu propagowania harmonijnego rozwoju Wspólnoty jako całości, Wspólnota stworzy plan działań na rzecz wzmocnienia spójności społeczno-gospodarczej i będzie go realizować. Wspólnota prowadzi politykę współpracy na rzecz rozwoju oraz współpracę gospodarczą, finansową i techniczną z państwami trzecimi, bez naruszania odpowiednich kompetencji państw członkowskich.

Załącznik

AKTY WSPÓLNOTOWE, KTÓRE ODNOSZĄ SIĘ DO KWESTII REGULOWANYCH PRZEZ KONWENCJĘ

Akty wspólnotowe wymienione poniżej przedstawiają zakres kompetencji Wspólnoty zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską. W szczególności, niektóre kwestie pozostają w zakresie wyłącznej kompetencji Wspólnoty Europejskiej, inne objęte są wspólną kompetencją Wspólnoty i państw członkowskich. Zakres kompetencji Wspólnoty wynikający z tych aktów musi być oceniany w odniesieniu do szczegółowych zapisów dotyczących każdego środka i, w szczególności, do zakresu, w jakim zapisy te ustanawiają wspólne zasady, na które zapisy konwencji mogą mieć wpływ.

– w zakresie dostępności:

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. L 91 z 07.04.1999, str. 10),

Dyrektywa 2001/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. odnosząca się do przepisów szczególnych dotyczących pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy, zmieniająca dyrektywy 70/156/EWG i 97/27/WE (Dz. Urz. L 42 z 13.02.2002, str. 1),

Dyrektywa 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz. Urz. L 235 z 17.09.1996, str. 6–24) zmieniona przez dyrektywę 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. L 164 z 30.04.2004, str. 114),

Dyrektywa 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej (Dz. Urz. L 110 z 20.04.2001, str. 1–27) zmieniona przez dyrektywę 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. L 164 z 30.04.2004, str. 114),

Dyrektywa 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i uchylająca dyrektywę Rady 82/714/EWG (Dz. Urz. L 389 z 30.12.2006, str. 1),

Dyrektywa 2003/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 kwietnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 98/18/WE w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz. Urz. L 123 z 17.05.2003, str. 18),

Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (Dyrektywa ramowa) (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. L 263 z 09.10.2007, str. 1),

Decyzja Komisji 2008/164/WE z dnia 21 grudnia 2007 r. dotycząca technicznej specyfikacji interoperacyjności w zakresie aspektu „Osoby o ograniczonej możliwości poruszania się” transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych i transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz. Urz. L 64 z 07.03.2008, str. 72),

Dyrektywa 95/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów (Dz. Urz. L 213 z 07.09.1995, str. 1) zmieniona dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniająca dyrektywę 95/16/WE (przeformułowaną) (Dz. Urz. L 157 z 09.06.2006, str. 24),

Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dyrektywa ramowa) (Dz. Urz. L 108 z 24.04.2002, str. 33),

Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz. Urz. L 108 z 24.04.2002, str. 51),

Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz. Urz. L 15 z 21.01.1998, str. 14), zmieniona dyrektywą 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz. Urz. L 176 z 05.07.2002, str. 21), zmieniona dyrektywą 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz. Urz. L 52 z 27.02.2008, str. 3),

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. L 210 z 31.07.2006, str. 25),

Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury przetargowe podmiotów działających w sektorach wodnym, energetycznym, transportu i usług pocztowych (Dz. Urz. L 134 z 30.04.2004, str. 1),

Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz. Urz. L 134 z 30.04.2004, str. 114),

Dyrektywa Rady 92/13/WE z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz. Urz. L 76 z 23.03.1992, str. 14), zmieniona dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywy Rady nr 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. Urz. L 335 z 20.12.2007, str. 31),

Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz. Urz. L 395 z 30.12.1989, str. 33), zmieniona dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywy Rady nr 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. Urz. L 335 z 20.12.2007, str. 31),

– w obszarze samodzielnego życia i włączenia społecznego, pracy i zatrudnienia:

Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. L 303 z 02.12.2000, str. 16),

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. L 214 z 09.08.2008, str. 3),

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2289/83 z dnia 29 lipca 1983 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 70–78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. L 220 z 11.08.1983, str. 15),

Dyrektywa Rady 83/181/EWG z dnia 28 marca 1983 r. określająca zakres art. 14 ustęp 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej na przywóz finalny niektórych towarów (Dz. Urz. L 105 z 23.04.1983, str. 38),

Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (przeformułowana) (Dz. Urz. L 204 z 26.07.2006, str. 23),

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. L 105 z 23.04.1983, str. 1),

Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. L 347 z 11.12.2006, str. 1), zmieniona dyrektywą Rady 2009/47/WE z dnia 5 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek obniżonych podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. L 116 z 09.05.2009, str. 18),

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. L 277 z 21.10.2005, str. 1),

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (tekst o znaczeniu dla EOG) (Dz. Urz. L 283 z 31.10.2003, str. 51),

– w zakresie mobilności osobistej:

Dyrektywa Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz. Urz. L 237 z 24.08.1991, str. 1),

Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie) (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. L 403 z 30.12.2006, str. 18),

Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz. Urz. L 226 z 10.09.2003, str. 4),

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. L 46 z 17.02.2004, str. 1),

Rozporządzenie (WE) nr 1107/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą (tekst o znaczeniu dla EOG) (Dz. Urz. L 204 z 26.07.2006, str. 1),

Rozporządzenie (WE) nr 1899/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (tekst o znaczeniu dla EOG) (Dz. Urz. L 377 z 27.12.2006, str. 1),

Rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz. Urz. L 315 z 03.12.2007, str. 14),

Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. L 315 z 03.12.2007, str. 1),

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 8/2008 z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w odniesieniu do wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych mających zastosowanie do komercyjnego transportu lotniczego (tekst o znaczeniu dla EOG) (Dz. Urz. L 10 z 12.01.2008, str. 1),

– w zakresie dostępu do informacji:

Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmieniona dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. (Dz. Urz. L 136 z 30.04.2004, str. 34),

Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. L 332 z 18.12.2007, str. 27),

Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. L 178 z 17.07.2000, str. 1),

Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. Urz. L 167 z 22.06.2001, str. 10),

Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. L 149 z 11.06.2005, str. 22),

– w zakresie danych statystycznych i zbierania danych:

Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. L 281 z 23.11.1995, str. 31),

Rozporządzenie Rady (WE) 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie (Dz. Urz. L 77 z 14.03.1998, str. 3) oraz towarzyszące mu rozporządzenia wykonawcze,

Rozporządzenie (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. dotyczące statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) (tekst o znaczeniu dla EOG) (Dz. Urz. L 165 z 03.07.2003, str. 1) oraz towarzyszące mu rozporządzenia wykonawcze,

Rozporządzenie (WE) nr 458/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie europejskiego systemu zintegrowanych statystyk na temat ochrony socjalnej (ESSPROS) (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. L 113 z 30.04.2007, str. 3) oraz towarzyszące mu rozporządzenia wykonawcze,

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1338/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (Dz. Urz. L 354 z 31.12.2008, str. 70),

– w obszarze współpracy międzynarodowej:

Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz. Urz. L 378 z 27.12.2006, str. 41),

Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz. Urz. L 386 z 29.12.2006, str. 1),

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 718/2007 z dnia 12 czerwca 2007 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (Dz. Urz. L 170 z 29.06.2007, str. 1).”

Zastrzeżenie:

„Wspólnota Europejska oświadcza, że w myśl prawa wspólnotowego (w szczególności dyrektywy Rady z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy) państwa członkowskie mogą, o ile to właściwe, zgłosić zastrzeżenia do art. 27 ust. 1 Konwencji o niepełnosprawności w zakresie, w jakim art. 3 ust. 4 tej dyrektywy zapewnia im prawo wyłączenia z zakresu stosowania dyrektywy zakazu dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność w odniesieniu do zatrudnienia w siłach zbrojnych. Wspólnota oświadcza zatem, że zawiera konwencję bez naruszenia tego prawa, zagwarantowanego państwom członkowskim na mocy prawa wspólnotowego.”

Declaration:

“Article 44(1) of the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (hereinafter referred to as the ‘Convention’) provides that a regional integration organisation in its instrument of formal confirmation or accession is to declare the extent of its competence with respect to matters governed by the Convention.

The current members of the European Community are the Kingdom of Belgium, the Republic of Bulgaria, the Czech Republic, the Kingdom of Denmark, the Federal Republic of Germany, the Republic of Estonia, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, Ireland, the Italian Republic, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Grand Duchy of Luxembourg, the Republic of Hungary, the Republic of Malta, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Republic of Poland, the Portuguese Republic, Romania, the Republic of Slovenia, the Slovak Republic, the Republic of Finland, the Kingdom of Sweden and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

The European Community notes that for the purpose of the Convention, the term “State Parties” applies to regional integration organisations within the limits of their competence.

The United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities shall apply, with regard to the competence of the European Community, to the territories in which the Treaty establishing the European Community is applied and under the conditions laid down in that Treaty, in particular Article 299 thereof.

Pursuant to Article 299, this Declaration is not applicable to the territories of the Member States in which the said Treaty does not apply and is without prejudice to such act or positions as may be adopted under the Convention by Member States concerned on behalf and in the interests of those territories.

In accordance with Article 44(1) of the Convention, this Declaration indicates the competences transferred to the Community by the Member States under the Treaty establishing the European Community, in the areas covered by the Convention.

The scope and the exercise of Community competence are, by their nature, subject to continuous development and the Community will complete or amend this Declaration, if necessary, in accordance with Article 44(1) of the Convention.

In some matters the European Community has exclusive competence and in other matters competence is shared between the European Community and the Member States. The Member States remain competent for all matters in respect of which no competence has been transferred to the European Community.

At present:

1. The Community has exclusive competence as regards the compatibility of state aid with the common market and the common custom tariff.

To the extent that provisions of Community law are affected by the provision of the Convention, the European Community has an exclusive competence to accept such obligations with respect to its own public administration. In this regard, the Community declares that it has power to deal with regulating the recruitment, conditions of service, remuneration, training etc. of non-elected officials under the Staff Regulations and the implementing rules to those Regulations (Council Regulation (EEC, Euratom, ECSC) No 259/68 of 29 February 1968 laying down the Staff Regulations of officials of the European Communities and the Conditions of Employment of other servants of the European Communities (OJ L 56, 4.3.1968, p. 1)).

2. The Community shares competence with Member States as regards action to combat discrimination on the ground of disability, free movement of goods, persons, services and capital agriculture, transport by rail, road, sea and air transport, taxation, internal market, equal pay for male and female workers, Trans-European network policy and statistics.

The European Community has exclusive competence to enter into this Convention in respect of those matters only to the extent that provisions of the Convention or legal instruments adopted in implementation thereof affect common rules previously established by the European Community. When Community rules exist but are not affected, in particular in cases of Community provisions establishing only minimum standards, the Member States have competence, without prejudice to the competence of the European Community to act in this field. Otherwise competence rests with the Member States. A list of relevant acts adopted by the European Community appears in the Appendix hereto. The extent of the European Community's competence ensuing from these acts must be assessed by reference to the precise provisions of each measure, and in particular, the extent to which these provisions establish common rules.

3. The following EC policies may also be relevant to the UN Convention: Member States and the Community shall work towards developing a coordinated strategy for employment. The Community shall contribute to the development of quality of education by encouraging cooperation between Member States and, if necessary, by supporting and supplementing their action. The Community shall implement a vocational training policy which shall support and supplement the action of the Member States. In order to promote its overall harmonious development, the Community shall develop and pursue its actions leading to the strengthening of its economic and social cohesion. The Community conducts a development cooperation policy and economic, financial and technical cooperation with third countries without prejudice to the respective competences of the Member States.

Appendix

COMMUNITY ACTS WHICH REFER TO MATTERS GOVERNED BY THE CONVENTION

The Community acts listed below illustrate the extent of the area of competence of the Community in accordance with the Treaty establishing the European Community. In particular the European Community has exclusive competence in relation to some matters and in some other matters competence is shared between the Community and the Member States. The extent of the Community's competence ensuing from these acts must be assessed by reference to the precise provisions of each measure, and in particular, the extent to which these provisions establish common rules that are affected by the provisions of the Convention.

– regarding accessibility:

Directive 1999/5/EC of the European Parliament and of the Council of 9 March 1999 on radio equipment and telecommunications terminal equipment and the mutual recognition of their conformity (OJ L 91, 7.4.1999, p. 10).

Directive 2001/85/EC of the European Parliament and the Council of 20 November 2001 relating to special provisions for vehicles used for the carriage of passengers comprising more than eight seats in addition to the driver's seat, amending Directives 70/156/EEC and 97/27/EC (OJ L 42, 13.2.2002, p. 1).

Directive 96/48/EC on the interoperability of the trans-European high-speed rail system (OJ L 235, 17.09.1996, p. 6-24) as amended by Directive 2004/50/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 (OJ L 164, 30.4.2004, p. 114).

Directive 2001/16/EC of the European Parliament and of the Council on the interoperability of the trans European conventional rail system (O J L 110, 20.04.2001, p. 1–27) – as amended by Directive 2004/50/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 (OJ L 164, 30.4.2004, p. 114).

Directive 2006/87/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 laying down technical requirements for inland waterway vessels and repealing Council Directive 82/714/EEC (OJ L 389, 30.12.2006, p. 1).

Directive 2003/24/EC of the European Parliament and of the Council of 14 April 2003 amending Council Directive 98/18/EC on safety rules and standards for passenger ships (OJ L 123, 17.5.2003, p. 18).

Directive 2007/46/EC of the European Parliament and of the Council of 5 September 2007 establishing a framework for the approval of motor vehicles and their trailers, and of systems, components and separate technical units intended for such vehicles (Framework Directive) (Text with EEA relevance) (OJ L 263, 9.10.2007, p. 1).

Commission Decision 2008/164/EC of 21 December 2007 concerning the technical specification of interoperability relating to ‘persons with reduced mobility’ in the trans-European conventional and high-speed rail system (OJ L 64, 7.3.2008, p. 72).

Directive 95/16/EC of the European Parliament and of the Council of 29 June 1995 on the approximation of the laws of the Member States relating to lifts (OJ L 213, 7.9.1995, p. 1), as amended by Directive 2006/42/EC of the European Parliament and of the Council of 17 May 2006 on machinery, and amending Directive 95/16/EC (recast) (OJ L 157, 9.6.2006, p. 24).

Directive 2002/21/EC of the European Parliament and of the Council of 7 March 2002 on a common regulatory framework for electronic communications networks and services (Framework Directive) (OJ L 108, 24.4.2002, p. 33).

Directive 2002/22/EC of the European Parliament and of the Council of 7 March 2002 on universal service and users’ rights relating to electronic communications networks and services (Universal Service Directive) (OJ L 108, 24.4.2002, p. 51).

Directive 97/67/EC of the European Parliament and of the Council of 15 December on common rules for the development of the internal market of Community postal services and the improvement of quality of services (OJ L 15, 21.1.1998, p. 14) as amended by Directive 2002/39/EC of the European Parliament and of the Council of 10 June 2002 amending Directive 97/67/EC with regard to the further opening to competition of Community postal services. (OJ L 176, 5.7.2002, p. 21) and as amended by Directive 2008/6/EC of the European Parliament and of the Council of 20 February 2008 amending Directive 97/67/EC with regard to the full accomplishment of the internal market of Community postal services (OJ L 52, 27.2.2008, p. 3).

Council Regulation (EC) No 1083/2006 of 11 July 2006 laying down general provisions on the European Regional Development Fund, the European Social Fund and the Cohesion Fund and repealing Regulation (EC) No 1260/1999 (OJ L 210, 31.7.2006, p. 25).

Directive 2004/17/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 coordinating the procurement procedures of entities operating in the water, energy, transport and postal services sectors (OJ L 134, 30.04.2004, p. 1).

Directive 2004/18/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 (on the coordination of procedures for the award of public works contracts, public supply contracts and public service contracts (OJ L 134, 30.4.2004, p. 114).

Council Directive 92/13/EEC of 25 February 1992 coordinating the laws, regulations and administrative provisions relating to the application of Community rules on the procurement procedures of entities operating in the water, energy, transport and telecommunications sectors (OJ L 076, 23/03/1992, p. 14) as amended by Directive 2007/66/EC of the European Parliament and of the Council of 11 December 2007 amending Council Directives 89/665/EEC and 92/13/EEC with regard to improving the effectiveness of review procedures concerning the award of public contracts (OJ L 335, 20.12.2007, p.31).

Council Directive 89/665/EEC of 21 December 1989 on the coordination of the laws, regulations and administrative provisions relating to the application of review procedures to the award of public supply and public works contracts (OJ L 395, 30.12.1989, p. 33) as amended by Directive 2007/66/EC of the European Parliament and of the Council of 11 December 2007 amending Council Directives 89/665/EEC and 92/13/EEC with regard to improving the effectiveness of review procedures concerning the award of public contracts (OJ L 335, 20.12.2007, p. 31).

– in the field of independent living and social inclusion, work and employment:

Council Directive 2000/78/EC of 27 November 2000 establishing a general framework for equal treatment in employment and occupation (OJ L 303, 02.12.2000, p. 16).

Commission Regulation (EC) No 800/2008 of 6 August 2008 declaring certain categories of aid compatible with the common market in application of Articles 87 and 88 of the Treaty (General Block Exemption Regulation) (OJ L 214, 9.8.2008, p. 3).

Commission Regulation (EEC) No 2289/83 of 29 July 1983 – laying down provisions for the implementation of Articles 70 to 78 of Council Regulation (EEC) No 918/83 establishing a Community system of duty-free arrangements (OJ L 220, 11.8.1983, p. 15).

Council Directive 83/181/EEC of 28 March 1983 determining the scope of Article 14 (1) (d) of Directive 77/388/EEC as regards exemption from value added tax on the final importation of certain goods (OJ L 105, 23.4.1983, p. 38).

Directive 2006/54/EC of the European Parliament and of the Council of 5 July 2006 on the implementation of the principle of equal opportunities and equal treatment of men and women in matters of employment and occupation (recast) (OJ L 204, 26.7.2006 p. 23).

Council Regulation (EEC) No 918/83 of 28 March 1983 setting up a Community system of reliefs from customs duty (OJ L 105, 23.4.1983, p. 1).

Council Directive 2006/112/EC of 28 November 2006 on the common system of value added tax (OJ L 347, 11.12.2006, p. 1), as amended by Council Directive 2009/47/EC of 5 May 2009 amending Directive 2006/112/EC as regards reduced rates of value added tax (OJ L 116, 9.5.2009, p. 18).

Council Regulation (EC) No 1698/2005 of 20 September 2005 on support for rural development by the European Agricultural Fund for Rural Development (EAFRD) (OJ L 277, 21.10.2005, p. 1).

Council Directive 2003/96/EC of 27 October 2003 restructuring the Community framework for the taxation of energy products and electricity (Text with EEA relevance) (OJ L 283, 31.10.2003, p. 51).

– in the field of personal mobility:

Council Directive 91/439/EEC of 29 July 1991 on driving licences (OJ L 237, 24.8.1991, p. 1).

Directive 2006/126/EC of the European Parliament and of the Council of 20 December 2006 on driving licences (Recast) (Text with EEA relevance) (OJ L 403, 30.12.2006, p. 18).

Directive 2003/59/EC of the European Parliament and of the Council of 15 July 2003 on the initial qualification and periodic training of drivers of certain roadvehicles for the carriage of goods or passengers, amending Council Regulation (EEC) No 3820/85 and Council Directive 91/439/EEC and repealing Council Directive 76/914/EEC (OJ L 226, 10.9.2003, p. 4).

Regulation (EC) No 261/2004 of the European Parliament and of the Council of 11 February 2004 establishing common rules on compensation and assistance to passengers in the event of denied boarding and of cancellation or long delay of flights, and repealing Regulation (EEC) No 295/91 (Text with EEA relevance) – (OJ L 46, 17.2.2004, p. 1).

Regulation (EC) No 1107/2006 of the European Parliament and of the Council of 5 July 2006 concerning the rights of disabled persons and persons with reduced mobility when travelling by air, Text with EEA relevance. (OJ L 204, 26.7.2006 p. 1).

Regulation (EC) No 1899/2006 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 amending Council Regulation (EEC) No 3922/91 on the harmonisation of technical requirements and administrative procedures in the field of civil aviation (Text with EEA relevance) (OJ L 377, 27.12.2006, p. 1).

Regulation (EC) No 1371/2007 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2007 on rail passengers' rights and obligations (OJ L 315, 3.12.2007, p. 14).

Regulation (EC) No 1370/2007 of the European Parliament and of the Council of 23 October 2007 on public passenger transport services by rail and by road and repealing Council Regulations (EEC) Nos 1191/69 and 1107/70 (OJ L 315, 3.12.2007, p. 1).

Commission Regulation (EC) No 8/2008 of 11 December 2007 amending Council Regulation (EEC) No 3922/91 as regards common technical requirements and administrative procedures applicable to commercial transportation by aeroplane (Text with EEA relevance) (OJ L 10, 12.1.2008, p.1).

– regarding access to information:

Directive 2001/83/EC of the European Parliament and of the Council of 6 November 2001 on the Community code relating to medical products for human use, as amended by Directive 2004/27/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 (OJ L 136, 30.4.2004, p. 34).

Directive 2007/65/EC of the European Parliament and of the Council of 11 December 2007 amending Council Directive 89/552/EEC on the coordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in Member States concerning the pursuit of television broadcasting activities (Text with EEA relevance) (OJ L 332, 18.12.2007, p. 27).

Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council of 8 June 2000 on certain legal aspects of information society services, in particular electronic commerce, in the Internal Market (Directive on electronic commerce) (OJ L 178, 17.7.2000, p. 1).

Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society (OJ L 167, 22.06.2001 p. 10).

Directive 2005/29/EC of the European Parliament and of the Council of 11 May 2005 concerning unfair business-to-consumer practices in the internal market and amending Council Directive 84/450/EEC, Directives 97/7/EC, 98/27/EC and 2002/65/EC of the European Parliament and of the Council and of the Council and Regulation (EC) No 2006/2004 of the European Parliament and of the Council ('Unfair Commercial Practices Directive') (OJ L 149, 11.6.2005, p. 22)

– regarding statistics and data collection:

Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and the free movement of such data (OJ L 281, 23.11.1995, p. 31).

Council Regulation (EC) 577/98 of 9 March on the organisation of the Labour Force Sample Survey in the Community (OJ L 77, 14.3.1998, p. 1) with related implementing Regulations

Regulation (EC) No 1177/2003 of the European Parliament and of the Council of 16 June 2003 concerning Community statistics on income and living conditions (EU-SILC): text with EEA relevance (OJ L 165, 3.7.2003, p. 1) with related implementing regulations.

Regulation (EC) No 458/2007 of the European Parliament and of the Council of 25 April 2007 on the European system of integrated social protection statistics (ESSPROS) (Text with EEA relevance) (OJ L 113, 30.4.2007, p. 3) with related implementing regulations.

Regulation (EC) No 1338/2008 of the European Parliament and of the Council of 16 December 2008 on Community statistics on public health and health and safety at work (OJ L 354, 31.12.2008, p. 70).

– in the field of international cooperation:

Regulation (EC) No 1905/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 establishing a financing instrument for development cooperation (OJ L 378, 27.12.2006, p. 41).

Regulation (EC) No 1889/2006 of the European Parliament and of the Council of 20 December 2006 on establishing a financing instrument for the promotion of democracy and human rights worldwide. (OJ L 386, 29.12.2006, p. 1).

Commission Regulation (EC) No 718/2007 of 12 June 2007 implementing Council Regulation (EC) No 185/2006 establishing an Instrument for Pre-accession Assistance (IPA) (OJ L 170, 29.6.2007, p. 1)."

Reservation:

"The European Community states that pursuant to Community law (notably Council Directive 2000/78/EC of 27 November 2000 establishing a general framework for equal treatment in employment and occupation), the Member States may, if appropriate, enter their own reservations to Article 27(1) of the Disabilities Convention to the extent that Article 3(4) of the said Council Directive provides them with the right to exclude non-discrimination on the grounds of disability with respect to employment in the armed forces from the scope of the Directive. Therefore, the Community states that it concludes the Convention without prejudice to the above right, conferred on its Member States by virtue of Community law."

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Zastrzeżenia:

„Praca i zatrudnienie – głównie art. 27 konwencji

Zjednoczone Królestwo przyjmuje postanowienia konwencji z zastrzeżeniem, że żadne ze zobowiązań w zakresie równego traktowania w zatrudnieniu i zawodzie nie będzie miało zastosowania do służby w marynarce, siłach lądowych i powietrznych Korony.

Edukacja – art. 24 ust. 2 lit. (a) i ust. 2 lit. (b) konwencji

Zjednoczone Królestwo zastrzega prawo dzieci niepełnosprawnych do edukacji poza lokalną społecznością, o ile zapewnienie odpowiedniejszej edukacji jest możliwe gdzie indziej. Tym niemniej, rodzice niepełnosprawnych dzieci mają takie same prawa, jak inni rodzice, jeżeli chodzi o wybór szkoły dla dziecka.

Swoboda przemieszczania się

Zjednoczone Królestwo zastrzega sobie prawo stosowania takich przepisów dotyczących wjazdu, pobytu i wyjazdu z terytorium Zjednoczonego Królestwa osób, którym prawo Zjednoczonego Królestwa nie gwarantuje możliwości wjazdu do i pobytu w Zjednoczonym Królestwie, jakie mogą się okazać konieczne w razie zaistnienia uzasadnionej potrzeby.”

Oświadczenie:

„Edukacja – art. 24 ust. 2 lit. (a) i (b) konwencji

Rząd Zjednoczonego Królestwa kontynuuje tworzenie integracyjnego systemu edukacji, w ramach którego rodzice dzieci niepełnosprawnych mają coraz większy dostęp do powszechnego szkolnictwa i personelu, zdolnego wyjść naprzeciw potrzebom niepełnosprawnych dzieci.

Powszechny system edukacji w Zjednoczonym Królestwie obejmuje szkoły powszechne i szkoły specjalne, których istnienie, w rozumieniu rządu Zjednoczonego Królestwa, jest dozwolone przez konwencję.”

Reservations:

“Work and Employment – Convention Article 27 mainly

The United Kingdom accepts the provisions of the Convention, subject to the understanding that none of its obligations relating to equal treatment in employment and occupation, shall apply to the admission into or service in any of the naval, military or air forces of the Crown.

Education – Convention Article 24 Clause 2 (a) and 2 (b)

The United Kingdom reserves the right for disabled children to be educated outside their local community where more appropriate education provision is available elsewhere. Nevertheless, parents of disabled children have the same opportunity as other parents to state a preference for the school at which they wish their child to be educated.

Liberty of Movement

The United Kingdom reserves the right to apply such legislation, insofar as it relates to the entry into, stay in and departure from the United Kingdom of those who do not have the right under the law of the United Kingdom to enter and remain in the United Kingdom, as it may deem necessary from time to time.”

Declaration:

“Education – Convention Article 24 Clause 2 (a) and (b)

The United Kingdom Government is committed to continuing to develop an inclusive system where parents of disabled children have increasing access to mainstream schools and staff, which have the capacity to meet the needs of disabled children.

The General Education System in the United Kingdom includes mainstream, and special schools, which the UK Government understands is allowed under the Convention.”

3) do oświadczeń i zastrzeżeń zostały złożone następujące sprzeciwy:

Republika Armenii

Sprzeciw do oświadczenia złożonego przez Republikę Azerbejdżanu w chwili ratyfikacji:

„Biorąc pod uwagę, że Republika Azerbejdżanu złożyła w chwili ratyfikacji oświadczenie dotyczące Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, Republika Armenii oświadcza, co następuje:

Republika Azerbejdżanu celowo przedstawia wypaczony obraz kwestii Górskiego Karabachu w zakresie przyczyn i skutków konfliktu. Konflikt ten jest efektem polityki czystek etnicznych prowadzonej przez Republikę Azerbejdżanu, po których nastąpił zmasowany atak wojskowy na powstałą w wyniku samostanowienia Republikę Górskiego Karabachu, w celu zdławienia wolnej woli ludności zamieszkującej Górski Karabach. W efekcie Republika Azerbejdżanu zajęła kilka obszarów Republiki Górskiego Karabachu.”

Objection to the declaration made by Azerbaijan upon ratification:

“Given that the Republic of Azerbaijan made a declaration to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities at the time of ratification the Republic of Armenia declares:

The Republic of Azerbaijan deliberately misrepresents the essence of the Nagorno-Karabakh issue, with respect to cause and effect of the conflict. The conflict arose due to the policy of ethnic cleansing by the Republic of Azerbaijan followed by the massive military aggression against the self-determined Nagorno-Karabakh Republic – with the aim to repress the free will of the Nagorno-Karabakh population. As a result, the Republic of Azerbaijan has occupied several territories of the Nagorno-Karabakh Republic.”

Republika Austrii

26 września 2008 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Republikę Salwadoru w chwili podpisania i potwierdzonego w chwili ratyfikacji:

„Rząd Republiki Austrii przeanalizował zastrzeżenie do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz protokołu fakultatywnego do niej złożone przez rząd Republiki Salwadoru.

Zgodnie z zastrzeżeniem, Republika Salwadoru wyraża zamiar bycia stroną konwencji tylko w takim zakresie, w jakim jej zapisy nie naruszają lub nie pozostają w sprzeczności z wszelkimi regułami, zasadami i normami ujętymi w Konstytucji Republiki Salwadoru, w szczególności w wyliczeniu jej zasad. W braku dalszych wyjaśnień, zastrzeżenie to nie wskazuje jasno, w jakim zakresie Republika Salwadoru uchyła postanowienia konwencji. To ogólne i niejasne sformułowanie zastrzeżenia rodzi wątpliwości co do zakresu, w jakim Republika Salwadoru zobowiązuje się wykonywać konwencję jako jej strona, a zatem jest niezgodne z prawem międzynarodowym.

Rząd Republiki Austrii wyraża sprzeciw wobec zastrzeżenia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz protokołu fakultatywnego do niej, złożonego przez rząd Republiki Salwadoru.

Sprzeciw ten nie wyklucza jednak wejścia w życie wszystkich postanowień konwencji w stosunkach między Republiką Austrii a Republiką Salwadoru.”

1 listopada 2010 r.

W związku z oświadczeniem złożonym przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Rząd Republiki Austrii przeanalizował oświadczenie rządu Islamskiej Republiki Iranu złożone w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r.

Rząd Republiki Austrii uznaje, że mając na celu wyłączenie tych postanowień konwencji, które są uważane za sprzeczne z odpowiednimi przepisami krajowymi, Islamska Republika Iranu uczyniła zastrzeżenie o ogólnym i nieokreślonym zakresie. Zastrzeżenie to nie definiuje w sposób jasny dla innych państw-stron zakresu, w jakim Państwo dokonujące zastrzeżenia przyjmuje zobowiązania wynikające z konwencji.

Rząd Republiki Austrii uznaje zatem zastrzeżenie złożone przez Islamską Republikę Iranu za niezgodne z celem i przedmiotem konwencji i wyraża wobec niego sprzeciw.

Niniejszy sprzeciw nie wyklucza jednak wejścia w życie konwencji w stosunkach między Republiką Austrii a Islamską Republiką Iranu.”

24 czerwca 2011 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Malezję podczas ratyfikacji:

„Rząd Republiki Austrii przeanalizował zastrzeżenie złożone przez Malezję podczas ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Rząd Republiki Austrii uważa że art. 15 oraz art. 18 dotyczą zasadniczych postanowień konwencji i że wyłączenie stosowania tych artykułów jest sprzeczne z przedmiotem i celem konwencji. Rząd Republiki Austrii tym samym sprzeciwia się temu zastrzeżeniu.

Przedmiotowe stanowisko nie wyklucza jednak wejścia w życie konwencji w stosunkach między Republiką Austrii a Malezją.”

26 September 2008

With regard to the reservation made by El Salvador upon signature and confirmed upon ratification:

“The Government of Austria has examined the reservation to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities and Optional Protocol thereto made by the Government of El Salvador.

According to its reservation, El Salvador envisages becoming Party to the Convention only to the extent that its provisions do not prejudice or violate the provisions of any of the precepts, principles and norms enshrined in the Constitution of the Republic of El Salvador, particularly in its enumeration of principles. In the absence of further clarification, this reservation does not clearly specify the extent of El Salvador’s derogation from the provisions of the Convention. This general and vague wording of the reservation raises doubts as to the degree of commitment assumed by El Salvador in becoming a party to the Convention and is therefore incompatible with international law.

The Government of Austria objects to the reservation made by the Government of the Republic of El Salvador to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities and Optional Protocol thereto.

This objection, however, does not preclude the entry into force, in its entirety, of the Convention between Austria and El Salvador.”

1 November 2010

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“The Government of Austria has examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Iran upon its accession to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities of 13 December 2006.

The Government of Austria considers that in aiming to exclude the application of those provisions of the Convention which are deemed incompatible with applicable national rules, the Islamic Republic of Iran has made a reservation of general and indeterminate scope. This reservation does not clearly define for the other States Parties to the Convention the extent to which the reserving State has accepted the obligations of the Convention.

The Government of Austria therefore considers the reservation of the Islamic Republic of Iran incompatible with the object and purpose of the Convention and objects to it.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Austria and the Islamic Republic of Iran.”

24 June 2011

With regard to the reservation made by Malaysia upon ratification:

“The Government of Austria has examined the reservation made by Malaysia upon ratification to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

The Government of Austria finds that articles 15 and 18 relate to fundamental principles of the Convention and that the exclusion of the application of these articles is contrary to the object and purpose of the Convention. The Government of Austria therefore objects to this reservation.

This position, however, does not preclude the entry into force in its entirety of the Convention between Austria and Malaysia.”

Królestwo Belgii

28 czerwca 2010 r.

Sprzeciw wobec oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Królestwo Belgii przeanalizowało oświadczenie rządu Islamskiej Republiki Iranu złożone w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych. Niejasność i ogólny charakter zastrzeżenia złożonego przez Islamską Republikę Iranu, która nie czuje się związana jakimkolwiek z postanowieniami konwencji, które byłyby potencjalnie sprzeczne z prawem irańskim, pozostawia otwartą kwestię zakreślenia zobowiązań Islamskiej Republiki Iranu postanowieniami konwencji, a zatem rodzi poważne wątpliwości dotyczące wykonywania wynikających z niej zobowiązań. Zastrzeżenia o tak ogólnym charakterze mogą przyczynić się do podważenia podstawy międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka. Zastrzeżenie to powinno zatem zostać uznane za sprzeczne z przedmiotem i celem konwencji. Królestwo Belgii przypomina, że zgodnie z art. 19 (c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów zastrzeżenie sprzeczne z przedmiotem i celem traktatu jest niedozwolone. Niniejszy sprzeciw nie wyklucza wejścia w życie konwencji w stosunkach między Królestwem Belgii a Islamską Republiką Iranu.”

28 czerwca 2011 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Malezję w chwili ratyfikacji:

„Królestwo Belgii szczegółowo przeanalizowało zastrzeżenie złożone przez Malezję w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych w dniu 19 lipca 2010 r.

Niejasność i ogólny charakter zastrzeżenia złożonego przez Malezję, która nie uważa się za związaną artykułami 15 i 18 konwencji, może przyczynić się do podważenia podstawy międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka.

Królestwo Belgii ponadto zauważa, że zastrzeżenie w odniesieniu do art. 15, dotyczące zakazu tortur mającego charakter absolutny, i do art. 18 dotyczy zasadniczych postanowień konwencji i jest sprzeczne z przedmiotem i celem konwencji.

Królestwo Belgii zauważa, że w myśl art. 46 ust. 1 konwencji zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem konwencji są niedozwolone. Ponadto, zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym, tak jak zostało ono skodyfikowane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu jest niedozwolone (art. 19 (c)).

W konsekwencji, Królestwo Belgii sprzeciwia się zastrzeżeniu złożonemu przez Malezję w odniesieniu do artykułów 15 i 18 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Niniejszy sprzeciw nie wyklucza wejścia w życie konwencji w stosunkach między Królestwem Belgii a Malezją.”

28 June 2010

Objection to the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“Belgium has examined the declaration made by the Islamic Republic of Iran when it acceded to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities. The vagueness and general nature of the reservation made by the Islamic Republic of Iran, which does not feel itself bound by any of the provisions of the Convention that are deemed potentially incompatible with Iranian laws, leaves open the extent of the commitment of the Islamic Republic of Iran to the Convention and therefore raises serious doubts about its commitment to fulfil its obligations under the Convention. Reservations of such unspecified nature may contribute to undermining the bases of international human rights treaties. This reservation should therefore be considered as being incompatible with the object and purpose of the Convention. Belgium recalls that under article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of a treaty is not permitted. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Islamic Republic of Iran and Belgium.”

28 June 2011

With regard to the reservation made by Malaysia upon ratification:

“Belgium has carefully examined the reservation made by Malaysia upon accession to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities on 19 July 2010.

The vagueness and general nature of the reservation made by Malaysia – which does not consider itself bound by Articles 15 and 18 of the Convention – may contribute to undermining the bases of international human rights treaties.

Belgium further notes that the reservation made in respect of Article 15 – concerning the prohibition against torture, which is an absolute protection – and Article 18 concerns fundamental provisions of the Convention and is incompatible with the object and purpose of that instrument.

Belgium notes that under Article 46 (1) of the Convention, reservations incompatible with the object and purpose of the Convention are not permitted. Furthermore, under customary international law, as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of a treaty is not permitted (article 19 (c)).

Consequently, Belgium objects to the reservation formulated by Malaysia with respect to Articles 15 and 18 of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of Belgium and Malaysia.”

Republika Czeska

30 listopada 2009 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Republikę Salwadoru w chwili ratyfikacji konwencji:

„Republika Czeska przeanalizowała zastrzeżenie Republiki Salwadoru złożone w chwili podpisania i potwierdzone w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Republika Czeska odnotowuje, że zastrzeżenie czyni niejasnym, w jakim zakresie Republika Salwadoru uważa się za związaną konwencją, ponieważ Republika Salwadoru w tym zastrzeżeniu podporządkowuje postanowienia konwencji „wszelkim regułom, zasadom i normom gwarantowanym w Konstytucji Republiki Salwadoru”. Republika Czeska uważa, że zastrzeżenie to jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji oraz że, zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji i zgodnie z zasadami zwyczajowego prawa międzynarodowego, skodyfikowanymi w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, takie zastrzeżenie nie powinno zostać dopuszczone.

Republika Czeska sprzeciwia się zatem zastrzeżeniu złożonemu przez Republikę Salwadoru do konwencji. Niniejszy sprzeciw nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Czeską a Republiką Salwadoru, przy czym Republika Salwadoru nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

30 listopada 2009 r.

W związku z deklaracją interpretacyjną złożoną przez Królestwo Tajlandii w chwili ratyfikacji konwencji:

„Republika Czeska przeanalizowała deklarację interpretacyjną złożoną przez Królestwo Tajlandii w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych w dniu 29 lipca 2008 r.

Według Republiki Czeskiej deklaracja interpretacyjna złożona przez Królestwo Tajlandii w rzeczywistości stanowi zastrzeżenie do art. 18 konwencji.

W opinii Republiki Czeskiej zastrzeżenie to pozostawia otwartą kwestię zakresu związania Królestwa Tajlandii art. 18 konwencji, co budzi wątpliwości dotyczące zobowiązania Królestwa Tajlandii do realizacji przedmiotu i celu konwencji w odniesieniu do praw związanych ze swobodą przemieszczania się i wyboru obywatelstwa. We wspólnym interesie państw leży, by traktaty, których stroną zdecydowały się stać, były przestrzegane w odniesieniu do ich przedmiotu i celu przez wszystkie strony oraz by państwa były gotowe wprowadzać wszelkie zmiany prawa niezbędne do tego, aby wypełniać zobowiązania wynikające z tych traktatów.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji oraz zasadami zwyczajowego prawa międzynarodowego, tak jak zostały one skodyfikowane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu nie powinno być dopuszczone.

Republika Czeska sprzeciwia się zatem niniejszemu zastrzeżeniu złożonemu przez Królestwo Tajlandii do konwencji. Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Czeską a Królestwem Tajlandii, przy czym Królestwo Tajlandii nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

28 lipca 2010 r.

Sprzeciw wobec deklaracji złożonej przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Republika Czeska przeanalizowała deklarację złożoną przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych (zwanej dalej „konwencją”) w dniu 23 października 2009 r.

Republika Czeska stwierdza, że tytuł oświadczenia mającego na celu zmianę lub wykluczenie skutków prawnych niektórych postanowień traktatu sam w sobie nie decyduje o statusie takiego oświadczenia jako zastrzeżenia lub deklaracji. Według Republiki Czeskiej deklaracja złożona przez Islamską Republikę Iranu stanowi, w rzeczywistości, zastrzeżenie.

Według Republiki Czeskiej zastrzeżenie to czyni niejasnym, w jakim zakresie Islamska Republika Iranu zamierza wywiązywać się z zobowiązań wynikających z konwencji, ponieważ „nie uznaje się [ona] za związaną jakimikolwiek postanowieniami konwencji, które mogą pozostawać w sprzeczności z odpowiednimi przepisami krajowymi”.

W opinii Republiki Czeskiej zastrzeżenie to jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji. Zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji oraz zasadami zwyczajowego prawa międzynarodowego, tak jak zostały one skodyfikowane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, takie zastrzeżenia nie powinny zostać dopuszczone. We wspólnym interesie państw leży, by traktaty, których stroną zdecydowały się stać, były przestrzegane w odniesieniu do ich przedmiotu i celu przez wszystkie strony oraz by państwa były gotowe wprowadzać wszelkie zmiany prawa niezbędne do tego, aby wypełniać zobowiązania wynikające z tych traktatów.

Republika Czeska sprzeciwia się zatem niniejszemu zastrzeżeniu złożonemu przez Islamską Republikę Iranu i uznaje je za nieważne. Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Czeską a Islamską Republiką Iranu, przy czym Islamska Republika Iranu nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

30 November 2009

With regard to the reservation made by El Salvador upon ratification to the Convention:

“The Czech Republic has examined the reservation made by the Republic of El Salvador upon its signature and confirmed upon its ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

The Czech Republic notes that the reservation makes unclear to what extent the Republic of El Salvador considers itself bound by the obligations of the Convention, as the Republic of El Salvador subjects the Convention by this reservation to “the provisions of any of the precepts, principles and norms enshrined in the Constitution of the Republic of El Salvador”. The Czech Republic considers that this reservation is incompatible with the object and purpose of the Convention and, according to Article 46 paragraph 1 of the Convention and according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, such reservation shall not be permitted.

The Czech Republic, therefore, objects to the aforesaid reservation made by the Republic of El Salvador to the Convention. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Czech Republic and the Republic of El Salvador, without the Republic of El Salvador benefiting from its reservation.”

30 November 2009

With regard to the interpretative declaration made by Thailand upon ratification to the Convention:

“The Czech Republic has examined the interpretative declaration made by the Kingdom of Thailand upon its ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities on 29 July 2008.

The Czech Republic believes that the interpretative declaration made by the Kingdom of Thailand constitutes in fact a reservation to the Article 18 of the Convention.

The Czech Republic notes that the reservation left open to what extent the Kingdom of Thailand commits itself to the Article 18 of the Convention and this calls into question the Kingdom of Thailand’s commitment to the object and purpose of the Convention as regards the rights associated with liberty of movement and nationality. It is in the common interest of States that treaties, to which they have chosen to become a party, are respected, as to their object and purpose, by all parties and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under these treaties.

According to Article 46 paragraph 1 of the Convention and according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation that is incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted.

The Czech Republic, therefore, objects to the aforesaid reservation made by the Kingdom of Thailand to the Convention. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Czech Republic and the Kingdom of Thailand, without the Kingdom of Thailand benefiting from its reservation.”

28 July 2010

Objection to the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“The Czech Republic has examined the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon its accession to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (hereinafter the ‘Convention’) on October 23, 2009.

The Czech Republic points out that the title of a statement intended to modify or exclude the legal effects of certain provisions of a treaty does not alone determine the status of such statement as a reservation or declaration. The Czech Republic is of the opinion that the declaration made by the Islamic Republic of Iran constitutes, in fact, a reservation.

The Czech Republic finds that the reservation does not make it clear to what extent the Islamic Republic of Iran is willing to honor its obligations under the Convention, since ‘it does not consider itself bound by any provisions of the Convention which may be incompatible with its applicable rules’.

The Czech Republic believes that this reservation is incompatible with the object and purpose of the Convention. According to Article 46, paragraph 1 of the Convention and customary international law codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, such reservations should not be permitted. It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Czech Republic, therefore, objects to the aforesaid reservation made by the Islamic Republic of Iran and considers the reservation null and void. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Czech Republic and the Islamic Republic of Iran, without the Islamic Republic of Iran benefiting from its reservation.”

Republika Francuska

30 marca 2010 r.

W związku z deklaracją złożoną przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Rząd Republiki Francuskiej przeanalizował deklarację złożoną przez Rząd Islamskiej Republiki Iranu w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r. Rząd Republiki Francuskiej uważa, że mając na celu wyłączenie stosowania postanowień konwencji uważanych za niezgodne z prawem irańskim, Islamska Republika Iranu poczyniła zastrzeżenie o ogólnym i nieokreślonym zakresie. Zastrzeżenie to jest niejasne, nie są w nim wymienione odpowiednie postanowienia konwencji lub prawa krajowego, którym Rząd Islamskiej Republiki Iranu pragnie przyznać pierwszeństwo. W konsekwencji uniemożliwia to innym państwom-stronom poznanie zakresu zobowiązania Islamskiej Republiki Iranu, co może uczynić konwencję nieskuteczną. Rząd Republiki Francuskiej uważa, że zastrzeżenie narusza przedmiot i cel konwencji i składa sprzeciw wobec niemu. Sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji między Islamską Republiką Iranu a Republiką Francuską.”

30 March 2010

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“The Government of the French Republic has examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Iran upon its adherence to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities of 13 December 2006. The Government of the French Republic considers that, in aiming to exclude the application of those provisions of the Convention that are deemed incompatible with Iranian laws, the Islamic Republic of Iran has in effect made a reservation of general and indeterminate scope. This reservation is vague, failing to specify the relevant provisions of the Convention or the domestic laws to which the Islamic Republic of Iran wishes to give preference. Consequently, it does not allow other States parties to know the extent of the commitment of the Islamic Republic of Iran and could render the Convention ineffective. The Government of the French Republic considers that this reservation runs counter to the purpose and goals of the Convention and raises an objection to it. This objection does not prevent the entry into force of the Convention between the Islamic Republic of Iran and France.”

Królestwo Hiszpanii

27 lipca 2009 r.

W związku z deklaracją interpretacyjną złożoną przez Królestwo Tajlandii w chwili ratyfikacji:

„Rząd Królestwa Hiszpanii przeanalizował deklarację interpretacyjną Królestwa Tajlandii złożoną w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych dotyczącą art. 18 tego międzynarodowego instrumentu.

Rząd Królestwa Hiszpanii uważa, że deklaracja interpretacyjna stanowi zastrzeżenie, zgodnie z którym stosowanie art. 18 konwencji jest uzależnione od jego zgodności z krajowymi ustawami, przepisami wykonawczymi i praktyką. Królestwo Tajlandii sformułowało zastrzeżenie, które powoduje, że nie jest jasne, w jakim zakresie państwo to uznaje się za związane zobowiązaniami wynikającymi z art. 18 konwencji, co z kolei poddaje w wątpliwość zobowiązanie Królestwa Tajlandii do realizacji przedmiotu i celu konwencji, jeżeli chodzi o prawa związane ze swobodą przemieszczania się i obywatelstwem.

Rząd Królestwa Hiszpanii przypomina, że zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji nie są dopuszczalne zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem konwencji. Zatem Rząd Królestwa Hiszpanii wyraża sprzeciw wobec deklaracji interpretacyjnej Królestwa Tajlandii dotyczącej art. 18 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Królestwem Hiszpanii a Królestwem Tajlandii.”

3 grudnia 2009 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Republikę Korei w chwili ratyfikacji konwencji:

„Rząd Królestwa Hiszpanii przeanalizował zastrzeżenie złożone przez Republikę Korei w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych w odniesieniu do art. 25 lit. (e) tej umowy międzynarodowej.

Rząd Królestwa Hiszpanii uważa, że Republika Korei sformułowała zastrzeżenie, które nie pozwala w jasny sposób ustalić, w jakim zakresie Republika Korei akceptuje zobowiązania wynikające z art. 25 lit. (e) konwencji, co z kolei poddaje w wątpliwość zobowiązanie Republiki Korei do realizacji przedmiotu i celu konwencji, jeżeli chodzi o zakaz dyskryminacji przy obejmowaniu ubezpieczeniem na życie oraz obejmowanie nim w sposób sprawiedliwy i racjonalny.

Rząd Królestwa Hiszpanii pragnie przypomnieć, że zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji nie są dopuszczalne zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Z uwagi na powyższe, Królestwo Hiszpanii wyraża sprzeciw wobec zastrzeżenia złożonego przez Republikę Korei w odniesieniu do art. 25 lit. (e) Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Królestwem Hiszpanii a Republiką Korei.”

27 July 2009

With regard to the interpretative declaration made by Thailand upon ratification:

“The Government of the Kingdom of Spain has examined the interpretative declaration made by Thailand upon its ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, relating to article 18 of that international instrument.

The Government of the Kingdom of Spain believes that this interpretative declaration constitutes a reservation that makes the application of article 18 of the Convention subject to conformity with the national laws, regulations and practices. Thailand has formulated a reservation that makes it unclear to what extent it considers itself bound by the obligations of article 18 of the Convention, and this calls into question Thailand’s commitment to the object and purpose of the Convention as regards the rights associated with liberty of movement and nationality.

The Government of the Kingdom of Spain recalls that, by virtue of article 46, paragraph 1, of the Convention, reservations incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted. Consequently, the Government of the Kingdom of Spain objects to the interpretative declaration by Thailand relating to article 18 of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between Spain and Thailand.”

3 December 2009

With regard to the reservation made by the Republic of Korea upon ratification:

“The Government of the Kingdom of Spain has examined the reservation formulated by the Republic of Korea when it ratified the Convention on the Rights of Persons with Disabilities with regard to article 25 (e) of this international treaty.

The Government of the Kingdom of Spain considers that the Republic of Korea has formulated a reservation which does not permit clear determination as to the extent to which the Republic of Korea has accepted the obligations under article 25(e) of the Convention, which raises doubts as to the commitment of the Republic of Korea to the object and purpose of the Convention in relation to the non-discriminatory, fair and reasonable provision of life insurance.

The Government of the Kingdom of Spain recalls that, under article 46.1 of the Convention, reservations incompatible with the object and purpose of the Convention are not acceptable.

Consequently, Spain objects to the reservation formulated by the Republic of Korea in relation to article 25(e) of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of Spain and the Republic of Korea.”

Republika Łotewska

22 października 2010 r.

W związku z deklaracją złożoną przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Rząd Republiki Łotewskiej poddał dokładnej analizie deklarację do konwencji złożoną przez Islamską Republikę Iranu.

Rząd Republiki Łotewskiej uważa, że deklaracja zawiera ogólne odwołanie do ustawodawstwa krajowego, przez co stosowanie każdego zapisu konwencji uzależnia od ustawodawstwa krajowego Islamskiej Republiki Iranu.

Dlatego Rząd Republiki Łotewskiej uważa, że deklaracja jest w istocie jednostronnym aktem zmierzającym do ograniczenia zakresu stosowania konwencji i, wobec tego, powinna być uważana za zastrzeżenie.

Ponadto, Rząd Republiki Łotewskiej uważa, że zastrzeżenie, nazwane deklaracją, czyni niejasnym zakres, w jakim Islamska Republika Iranu uważa się za związaną postanowieniami konwencji i czy sposób wykonywania praw ustanowionych w konwencji jest zgodny z przedmiotem i celem konwencji.

Dlatego Rząd Republiki Łotewskiej odwołuje się do art. 46 konwencji, zgodnie z którym nie dopuszcza się zastrzeżeń niezgodnych z przedmiotem i celem konwencji.

Rząd Republiki Łotewskiej sprzeciwia się zatem niniejszemu zastrzeżeniu złożonemu przez Islamską Republikę Iranu do konwencji.

Nie wyklucza to jednak wejścia w życie konwencji między Republiką Łotewską a Islamską Republiką Iranu. W rezultacie umowa międzynarodowa będzie stosowana, przy czym Islamska Republika Iranu nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

22 October 2010

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“The Government of the Republic of Latvia has carefully examined the declaration made by the Islamic Republic of Iran to the Convention.

The Government of the Republic of Latvia considers that the declaration contains general reference to national law, making any provision of the Convention subject to the national law of the Islamic Republic of Iran.

Therefore, the Government of the Republic of Latvia is of the opinion that the declaration is in fact a unilateral act deemed to limit the scope of application of the Convention and therefore, it shall be regarded as a reservation.

Moreover, the Government of the Republic of Latvia considers that the reservation named as a declaration does not make it clear to what extent the Islamic Republic of Iran considers itself bound by the provisions of the Convention and whether the manner of application of the rights prescribed by the Convention are in line with the object and purpose of the Convention.

Therefore, the Government of the Republic of Latvia recalls that the provisions of Article 46 of the Convention set out that the reservations that are incompatible with object and purpose of the Convention are not permitted.

Consequently, the Government of the Republic of Latvia therefore objects to the aforesaid reservations made by the Islamic Republic of Iran to the Convention.

However, this objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Republic of Latvia and the Islamic Republic of Iran. Thus, the International Covenant will become operative without the Islamic Republic of Iran benefiting from its reservation.”

Meksykańskie Stany Zjednoczone

22 października 2010 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Po przeanalizowaniu deklaracji Islamskiej Republiki Iranu dotyczącej konwencji, Meksykańskie Stany Zjednoczone stwierdziły, że deklaracja w rzeczywistości stanowi zastrzeżenie. Zastrzeżenie to, mające na celu wyłączenie skutków prawnych niektórych postanowień konwencji, jest niezgodne z przedmiotem i celem tego instrumentu. Ponadto deklaracja sformułowana jest w taki sposób, że mogłaby stać na przeszkodzie realizacji postanowień normatywnych konwencji, w tym zawartych w artykułach 4 i 1; tym samym narusza postanowienia art. 46 konwencji i art. 19 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów. Należy zwrócić uwagę, że art. 27 Konwencji wiedeńskiej kodyfikuje zasadę prawa międzynarodowego, zgodnie z którą strona nie może powoływać się na prawo krajowe celem uzasadnienia niewypełnienia zobowiązań wynikających z traktatu. Zatem nie jest do przyjęcia stwierdzenie, że prawo krajowe jest nadrzędne wobec postanowień traktatów obowiązujących strony.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Islamską Republiką Iranu a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi.”

22 October 2010

With regard to the reservation made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“Having examined the declaration made by the Islamic Republic of Iran with respect to the Convention, the United Mexican States has concluded that the declaration is, in fact, a reservation. This reservation, which aims to exclude the legal effects of certain provisions of the Convention, is incompatible with the object and purpose of that instrument. Indeed, the declaration is worded in such a way that it could hinder the realization of normative provisions of the Convention, including those of articles 4 and 1, and thus is in breach of article 46 of the Convention and article 19 of the Vienna Convention on the Law of Treaties. It should be noted that article 27 of the Vienna Convention codified the principle of international law whereby a party may not invoke the provisions of its domestic law as justification for its failure to comply with a treaty. The claim that domestic laws take precedence over the provisions of treaties that are in force for the Parties is therefore inadmissible.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Islamic Republic of Iran and the United Mexican States.”

Republika Federalna Niemiec

28 stycznia 2010 r.

W związku z zastrzeżeniem Republiki Salwadoru złożonym w chwili podpisania i potwierdzonym w chwili ratyfikacji:

„Republika Federalna Niemiec starannie przeanalizowała wymienione zastrzeżenie. Republika Federalna Niemiec jest zdania, że zastrzeżenia polegające na ogólnym odwoływaniu się do systemu norm (takiego jak konstytucja lub porządek prawny obowiązujący w państwie zgłaszającym zastrzeżenie), bez powoływania się na konkretne zapisy, powoduje, że nie ma pewności co do tego, w jakim zakresie państwo to podejmuje zobowiązania wynikające z traktatu. Ponadto normy te mogą ulegać zmianie.

Zastrzeżenie Republiki Salwadoru nie jest zatem wystarczająco precyzyjne, by można było określić, jakie ograniczenia zostają wprowadzone do umowy.

Republika Federalna Niemiec jest zatem zdania, że zastrzeżenie to jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji oraz z protokołem do niej, i pragnie przypomnieć, że zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji oraz art. 14 ust. 1 protokołu do niej nie są dopuszczalne zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Republika Federalna Niemiec wyraża zatem sprzeciw wobec tego zastrzeżenia. Sprzeciw nie wyklucza wejścia w życie konwencji i protokołu do niej między Republiką Federalną Niemiec a Republiką Salwadoru.”

1 listopada 2010 r.

W związku z deklaracją złożoną przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Republika Federalna Niemiec poddała dokładnej analizie deklarację złożoną przez Rząd Islamskiej Republiki Iranu w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, z dnia 13 grudnia 2006 r.

Republika Federalna Niemiec uważa, że poprzez wykluczenie stosowania tych postanowień konwencji, które mogą być niezgodne z prawem krajowym, Islamska Republika Iranu złożyła w rzeczywistości zastrzeżenie, które czyni niejasnym, w jakim zakresie Islamska Republika Iranu przyjmuje zobowiązania wynikające z konwencji.

Republika Federalna Niemiec wyraża sprzeciw wobec tego zastrzeżenia ze względu na jego niezgodność z przedmiotem i celem konwencji, co czyni go niedopuszczalnym w rozumieniu art. 46 ust. 1 konwencji.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Federalną Niemiec a Islamską Republiką Iranu.”

3 sierpnia 2011 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Malezję w chwili ratyfikacji:

„Rząd Republiki Federalnej Niemiec poddał dokładnej analizie zastrzeżenie złożone przez Rząd Malezji w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, z dnia 13 grudnia 2006 r.

Rząd Republiki Federalnej Niemiec uważa, że postanowienia artykułów 15 i 18 są zasadniczymi postanowieniami konwencji i że wykluczenie ich stosowania jest niezgodne z celem i przedmiotem konwencji.

Rząd Republiki Federalnej Niemiec wyraża sprzeciw wobec tego zastrzeżenia jako niedopuszczalnego w rozumieniu art. 46 ust. 1 konwencji.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Federalną Niemiec a Malezją.”

28 January 2010

With regard to reservation made by El Salvador upon signature and confirmed upon ratification:

“The Federal Republic of Germany has carefully examined the aforementioned reservation. The Federal Republic of Germany is of the opinion that reservations which consist in a general reference to a system of norms (like the constitution or the legal order of the reserving State) without specifying the contents thereof leave it uncertain to which extent that State accepts to be bound by the obligations under the treaty. Moreover, those norms may be subject to changes.

The reservation made by the Republic of El Salvador is therefore not sufficiently precise to make it possible to determine the restrictions that are introduced into the agreement.

The Federal Republic of Germany is therefore of the opinion that the reservation is incompatible with object and purpose of the Convention and the Protocol and would like to recall that, according to Article 46, paragraph 1 of the Convention, and Article 14, paragraph 1 of the Protocol, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Federal Republic of Germany therefore objects to the above-mentioned reservation. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention and the Protocol between the Federal Republic of Germany and the Republic of El Salvador.”

1 November 2010

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“The Federal Republic of Germany has carefully examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Iran upon its accession to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities of 13 December 2006.

The Federal Republic of Germany is of the opinion that by excluding the application of those provisions of the Convention which may be incompatible with applicable national rules the Islamic Republic of Iran in fact has made a reservation which leaves it unclear to what extent the Islamic Republic of Iran accepts being bound by the obligations under the Convention.

The Federal Republic of Germany objects to this reservation as being incompatible with the object and purpose of the Convention and thus impermissible according to Article 46, paragraph 1 of the Convention.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Federal Republic of Germany and the Islamic Republic of Iran.”

3 August 2011

With regard to the reservation made by Malaysia upon ratification:

“The Government of the Federal Republic of Germany has carefully examined the reservation made by the Government of Malaysia upon ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities of 13 December 2006.

The Government of the Federal Republic of Germany considers that the provisions of Articles 15 and 18 are core provisions of the Convention and that the exclusion of their application is incompatible with the object and purpose of the Convention.

The Government of the Federal Republic of Germany therefore objects to this reservation as being inadmissible according to Article 46, paragraph 1 of the Convention.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Federal Republic of Germany and Malaysia.”

Republika Portugalska

23 września 2009 r.

W związku z deklaracją złożoną przez Królestwo Tajlandii w chwili ratyfikacji konwencji:

„Rząd Republiki Portugalskiej przeanalizował deklarację interpretacyjną dotyczącą art. 18 złożoną przez Królestwo Tajlandii w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.

Rząd Republiki Portugalskiej uważa, że deklaracja interpretacyjna stanowi zastrzeżenie, zgodnie z którym stosowanie art. 18 Konwencji uzależnione jest od jego zgodności z krajowymi ustawami, rozporządzeniami i praktyką. Królestwo Tajlandii sformułowało zastrzeżenie, które powoduje, że nie jest jasne, w jakim zakresie państwo to uznaje zobowiązania wynikające z art. 18 konwencji za wiążące je, co z kolei poddaje w wątpliwość zobowiązanie Królestwa Tajlandii do realizacji przedmiotu i celu konwencji, jeżeli chodzi o prawa związane ze swobodą przemieszczania się i obywatelstwem.

Rząd Republiki Portugalskiej przypomina, że zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji niedopuszczalne są zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Z uwagi na powyższe, Rząd Republiki Portugalskiej sprzeciwia się deklaracji interpretacyjnej Królestwa Tajlandii dotyczącej art. 18 konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Portugalską a Królestwem Tajlandii.”

W związku z deklaracją złożoną przez Republikę Salwadoru w chwili ratyfikacji konwencji:

„Rząd Republiki Portugalskiej starannie przeanalizował zastrzeżenie złożone przez rząd Republiki Salwadoru w chwili podpisania Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. i potwierdzone w chwili jej ratyfikacji.

Rząd Republiki Portugalskiej uważa, że z powodu złożenia zastrzeżenia stosowanie konwencji będzie uzależnione od przepisów konstytucyjnych obowiązujących w Republice Salwadoru. W rezultacie nie jest wiadome, w jakim zakresie Republika Salwadoru uznaje się za związaną zobowiązaniami wynikającymi z konwencji.

Rząd Republiki Portugalskiej uważa, że takie zastrzeżenie należy uznać za niezgodne z przedmiotem i celem tej umowy i pragnie przypomnieć, że zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji niedopuszczalne są zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Rząd Republiki Portugalskiej wyraża zatem sprzeciw wobec zastrzeżenia dotyczącego Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych złożonego przez Republikę Salwadoru.

Sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji między Republiką Portugalską a Republiką Salwadoru.”

2 listopada 2010 r.

W związku z deklaracją przedstawioną przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Rząd Republiki Portugalskiej przeanalizował zastrzeżenie złożone przez Islamską Republikę Iranu dnia 23 października 2009 r., to jest w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Rząd Republiki Portugalskiej uważa, że zastrzeżenie uzależnia stosowanie postanowień konwencji od prawa krajowego, co jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji, gdyż oznacza pomijanie podstawowych zasad prawa międzynarodowego i zasad, które leżą u podstaw konwencji.

Zgodnie z prawem międzynarodowym nie dopuszcza się zastrzeżeń niezgodnych z przedmiotem i celem umowy.

Rząd Republiki Portugalskiej sprzeciwia się zatem zastrzeżeniu złożonemu przez Islamską Republikę Iranu dnia 23 października 2009 r. w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych między Republiką Portugalską a Islamską Republiką Iranu.”

26 lipca 2011 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Malezję w chwili ratyfikacji:

„Rząd Republiki Portugalskiej przeanalizował zastrzeżenie złożone przez Malezję w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.

Rząd Republiki Portugalskiej uważa, że zastrzeżenie złożone przez Malezję do artykułów 15 i 18 zmierza do wyłączenia stosowania tych dwóch przepisów, które dotyczą podstawowych zasad konwencji i, w konsekwencji, do ograniczenia zakresu stosowania konwencji na jednostronnej podstawie oraz do podważenia zasad prawa międzynarodowego.

Rząd Republiki Portugalskiej uważa, że niniejsze zastrzeżenie jest sprzeczne z przedmiotem i celem konwencji, która zmierza do promowania, ochrony i zagwarantowania pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka i wolności podstawowych przez wszystkie osoby niepełnosprawne oraz do promowania przestrzegania ich wrodzonej godności.

Rząd Republiki Portugalskiej przypomina, że zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym skodyfikowanym w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów oraz zgodnie z art. 46 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

Rząd Republiki Portugalskiej sprzeciwia się zatem zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Malezji do artykułów 15 i 18 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Portugalską a Malezją.”

23 September 2009

With regard to the declaration made by Thailand upon ratification:

“The Government of the Portuguese Republic has examined the interpretative declaration relating to Article 18 made by the Kingdom of Thailand upon its ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, done at New York, on the 13th December 2006.

The Government of the Portuguese Republic believes that this interpretative declaration constitutes a reservation that makes the application of Article 18 of the Convention subject to conformity with the national laws, regulations and practices. The Kingdom of Thailand has formulated a reservation that makes it unclear to what extent it considers itself bound by the obligations of Article 18 of the Convention, and this calls into question the Kingdom of Thailand’s commitment to the object and purpose of the Convention as regards the rights associated with liberty of movement and nationality.

The Government of the Portuguese Republic recalls that, by virtue of article 46, paragraph 1, of the Convention, reservations incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

Consequently, the Government of the Portuguese Republic objects to the interpretative declaration by the Kingdom of Thailand relating to Article 18 of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Portuguese Republic and the Kingdom of Thailand.”

With regard to the declaration made by El Salvador upon ratification:

“The Government of the Portuguese Republic has carefully examined the reservation made by the Government of the Republic of El Salvador upon signature and confirmed upon ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, done at New York, on the 13th December 2006.

The Government of the Portuguese Republic considers that with this reservation the application of the Convention is made subject to the constitutional law in force in the Republic of El Salvador. This makes it unclear to what extent the Republic of El Salvador considers itself bound by the obligations of the Convention.

The Government of the Portuguese Republic considers that such a reservation must be regarded as incompatible with the object and purpose of the said instrument and would recall that, according to Article 46, paragraph 1 of the Convention, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of the Portuguese Republic therefore objects to the reservation made by the Government of the Republic of El Salvador to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

This objection does not constitute an obstacle to the entry into force of the Convention between the Portuguese Republic and the Republic of El Salvador.”

2 November 2010

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“The Government of the Portuguese Republic has examined the reservation made by the Islamic Republic of Iran on 23 October 2009 upon accession to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

The Government of the Portuguese Republic considers that the reservation subjects the Convention’s application to domestic law, which is incompatible with the object and purpose of the Convention, insofar as it disregards the fundamental principles of International Law and the principles that shape the core of the Convention.

According to International Law, a reservation which is incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted.

The Government of the Portuguese Republic therefore objects to the reservation made by the Islamic Republic of Iran on 23 October 2009 upon accession to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities between the Portuguese Republic and the Islamic Republic of Iran.”

26 July 2011

With regard to the reservation made by Malaysia upon ratification:

“The Government of the Portuguese Republic has examined the reservations made by Malaysia upon ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, New York, 13 December 2006.

The Government of the Portuguese Republic considers that the reservation made by Malaysia to Articles 15 and 18 is a reservation that seeks to exclude the application of these two provisions that are related to fundamental principles of the Convention thus limiting the scope of the Convention on an unilateral basis and contributing to undermining the basis of International Law.

The Government of the Portuguese Republic considers that the present reservation is contrary to the object and purpose of the Convention that seeks to promote, protect and ensure the full and equal enjoyment of all human rights and fundamental freedoms by all persons with disabilities, and to promote respect for their inherent dignity.

The Government of the Portuguese Republic recalls that, according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, and in accordance with Article 46 of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of the Portuguese Republic therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Malaysia to Articles 15 and 18 of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, New York, 13 December [2006].

However, this objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Portuguese Republic and Malaysia.”

Republika Słowacka

28 września 2010 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Republikę Salwadoru przy podpisywaniu konwencji i potwierdzonego przy jej ratyfikacji:

„Rząd Republiki Słowackiej przeanalizował zastrzeżenie przedstawione przez Republikę Salwadoru w chwili podpisania Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych i potwierdzone przy jej ratyfikacji, zgodnie z którym:

„Rząd Republiki Salwadoru podpisuje niniejszą Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych i Protokół fakultatywny do niej, przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 grudnia 2006 r., w zakresie, w jakim ich postanowienia nie są sprzeczne lub nie naruszają reguł, zasad i norm ujętych w Konstytucji Republiki Salwadoru, w szczególności w wyliczeniu jej zasad.”

Republika Słowacka zauważa, że zastrzeżenia to powoduje, iż nie jest wiadome, w jakim zakresie Republika Salwadoru uznaje się za związaną zobowiązaniami wynikającymi z konwencji, gdyż z przedmiotowego zastrzeżenia wynika, że Republika Salwadoru uznaje nadrzędność „reguł, zasad i norm ujętych w Konstytucji Republiki Salwadoru”.

Republika Słowacka uważa, że zastrzeżenie to jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji i, zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji oraz zwyczajowym prawem międzynarodowym, tak jak zostało ono skodyfikowane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, takie zastrzeżenie nie jest dopuszczalne.

Republika Słowacka wyraża sprzeciw wobec tego zastrzeżenia Republiki Salwadoru do konwencji. Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Słowacką a Republiką Salwadoru, przy czym Republika Salwadoru nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

4 listopada 2010 r.

W związku z deklaracją interpretacyjną złożoną przez Islamską Republikę Iranu w chwili przystąpienia:

„Republika Słowacka przeanalizowała deklarację interpretacyjną Islamskiej Republiki Iranu złożoną w chwili przystąpienia do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych w dniu 23 października 2009 r., zgodnie z którą:

„W odniesieniu do artykułu 46, Islamska Republika Iranu oświadcza, że nie uznaje się za związaną jakimikolwiek postanowieniami konwencji, które mogą pozostawać w sprzeczności z odpowiednimi przepisami krajowymi.”

Republika Słowacka uważa, że deklaracja złożona przez Islamską Republikę Iranu faktycznie stanowi zastrzeżenie do konwencji.

Republika Słowacka pragnie zauważyć, że zastrzeżenie to czyni niejasnym, w jakim zakresie Islamska Republika Iranu zamierza wykonywać zobowiązania wynikające z konwencji, gdyż „nie uznaje się za związaną jakimikolwiek postanowieniami konwencji, które mogą pozostawać w sprzeczności z odpowiednimi przepisami krajowymi”.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji i zwyczajowym prawem międzynarodowym, skodyfikowanym w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, nie są dopuszczalne zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem traktatu.

Republika Słowacka wyraża zatem sprzeciw wobec zastrzeżenia złożonego przez Islamską Republikę Iranu do konwencji. Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Słowacką a Islamską Republiką Iranu, przy czym Islamska Republika Iranu nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

18 lipca 2011 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Malezję w chwili ratyfikacji:

„Republika Słowacka przeanalizowała zastrzeżenie złożone przez Malezję w związku z ratyfikacją przez nią Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r., zgodnie z którą:

„Rząd Malezji ratyfikuje niniejszą konwencję z zastrzeżeniem, że nie uznaje się za związany artykułami 15 i 18 niniejszej konwencji.”

Republika Słowacka uważa zastrzeżenie do artykułów 15 i 18 konwencji za niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

We wspólnym interesie państw leży, by wszystkie strony przestrzegały traktatów, których stronami zdecydowały się zostać, w odniesieniu do ich przedmiotu i celu, oraz by państwa były gotowe przeprowadzić wszelkie zmiany prawa niezbędne, by zapewnić wykonywanie zobowiązań wynikających dla nich z traktatów.

Republika Słowacka zauważa, że złożenie zastrzeżenia podważa zobowiązanie Malezji co do przedmiotu i celu konwencji, jeżeli chodzi o zakaz tortur oraz prawa związane ze swobodą przemieszczania się i obywatelstwem.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 konwencji oraz zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym, tak jak zostało ono skodyfikowane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, w szczególności w jej artykule 19 (c), zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu jest niedopuszczalne.

Republika Słowacka wyraża zatem sprzeciw wobec zastrzeżenia złożonego przez Malezję do artykułów 15 i 18 konwencji. Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Słowacką a Malezją, przy czym Malezja nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

28 September 2010

With regard to the reservation made by El Salvador upon its signature and confirmed upon its ratification:

“The Slovak Republic has examined the reservation made by the Republic of El Salvador upon its signature and confirmed upon its ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, according to which:

‘The Government of the Republic of El Salvador signs the present Convention on the Rights of Persons with Disabilities and the Optional Protocol thereto, adopted by the United Nations General Assembly on 13 December 2006, to the extent that its provisions do not prejudice or violate the provisions of any of the precepts, principles and norms enshrined in the Constitution of the Republic of El Salvador, particularly in its enumeration of principles.’

The Slovak Republic notes that the reservation makes unclear to what extent the Republic of El Salvador considers itself bound by the obligations of the Convention, as the Republic of El Salvador subjects the Convention by this reservation to ‘the provisions of any of the precepts, principles and norms enshrined in the Constitution of the Republic of El Salvador’.

The Slovak Republic considers that this reservation is incompatible with the object and purpose of the Convention and, according to Article 46 paragraph 1 of the Convention and according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties; such reservation shall not be permitted.

The Slovak Republic, therefore, objects to the aforesaid reservation made by the Republic of El Salvador to the Convention. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Slovak Republic and the Republic of El Salvador, without the Republic of El Salvador benefiting from its reservation.”

4 November 2010

With regard to the interpretative declaration made by the Islamic Republic of Iran upon accession:

“The Slovak Republic has examined the interpretative declaration made by the Islamic Republic of Iran upon its accession to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities on 23 October 2009 according to which:

‘... with regard to Article 46, the Islamic Republic of Iran declares that it does not consider itself bound by any provisions of the Convention which may be incompatible with its applicable rules.’

The Slovak Republic believes that the declaration made by the Islamic Republic of Iran constitutes in fact a reservation to the Convention.

The Slovak Republic notes that this reservation makes it unclear to what extent the Islamic Republic of Iran is willing to fulfill its obligations under the Convention, since ‘it does not consider itself bound by any provisions of the Constitution which may be incompatible with its applicable rules.’

According to Article 46 paragraph 1 of the Convention and according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation that is incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted.

The Slovak Republic, therefore, objects to the aforesaid reservation made by the Islamic Republic of Iran to the Convention. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Slovak Republic and the Islamic Republic of Iran, without the Islamic Republic of Iran benefiting from its reservation.”

18 July 2011

With regard to the reservation made by Malaysia upon ratification:

“The Slovak Republic has examined the reservation made by Malaysia as to its ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities of 13 December 2006, according to which:

‘The Government of Malaysia ratifies the said Convention subject to the reservation that it does not consider itself bound by articles 15 and 18 of the said Convention.’

The Slovak Republic considers the reservation to Articles 15 and 18 of the Convention as incompatible with the object and purpose of the Convention.

It is in the common interest of States that all parties respect treaties to which they have chosen to become party, as to their object and purpose, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Slovak Republic notes that this calls into question the Malaysia’s commitment to the object and purpose of the Convention regarded to the prohibition of torture and to the rights associated with liberty of movement and nationality.

According to Article 46, paragraph 1 of the Convention and according to the customary international law as codified by the Vienna Convention on the Law of Treaties, and in particular Article 19 (c), the reservation that is incompatible with the object and purpose of a treaty is not permitted.

The Slovak Republic, therefore, objects to the reservation made by Malaysia to Articles 15 and 18 of the Convention. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Slovak Republic and Malaysia, without Malaysia benefiting from its reservation.”

Królestwo Szwecji

23 stycznia 2009 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Republikę Salwadoru przy podpisywaniu i potwierdzonym przy ratyfikacji:

„Rząd Królestwa Szwecji przeanalizował zastrzeżenie złożone przez Rząd Republiki Salwadoru w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym, tak jak zostało ono skodyfikowane przez Konwencję wiedeńską o prawie traktatów, nie są dopuszczalne zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem traktatu. We wspólnym interesie Państw leży, by traktaty, których stroną zdecydowały się one stać, były przestrzegane w odniesieniu do ich przedmiotu i celu przez wszystkie strony oraz by Państwa były gotowe wprowadzać wszelkie zmiany prawa niezbędne do tego, aby wypełniać zobowiązania wynikające z tych traktatów.

Rząd Królestwa Szwecji zauważa, że Republika Salwadoru w zastrzeżeniu nadaje swojej Konstytucji nadrzędność nad konwencją. Rząd Królestwa Szwecji jest zdania, że zastrzeżenie nie określa w wystarczający sposób zakresu derogacji, co z kolei poddaje w wątpliwość zobowiązanie Republiki Salwadoru do realizacji przedmiotu i celu konwencji.

Rząd Królestwa Szwecji wyraża zatem sprzeciw do tego zastrzeżenia Rządu Republiki Salwadoru dotyczącego Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych i uznaje je za nieważne. Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Salwadoru a Królestwem Szwecji. Konwencja wchodzi w życie między Republiką Salwadoru a Królestwem Szwecji w całości, przy czym Republika Salwadoru nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

28 lipca 2009 r.

W związku z deklaracją interpretacyjną Królestwa Tajlandii złożoną w chwili ratyfikacji konwencji:

„Rząd Królestwa Szwecji przeanalizował deklarację interpretacyjną do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych złożoną przez Rząd Królestwa Tajlandii z dnia 29 lipca 2008 r.

Rząd Królestwa Szwecji przypomina, że określenie nadane oświadczeniu, w sytuacji gdy skutek prawny niektórych postanowień traktatu jest wyłączony lub zmieniony, nie wpływa na jego status jako zastrzeżenia do traktatu. Rząd Królestwa Szwecji uważa, że deklaracja interpretacyjna złożona przez Rząd Królestwa Tajlandii z merytorycznego punktu widzenia stanowi zastrzeżenie.

Zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym, tak jak zostało ono skodyfikowane przez Konwencję wiedeńską o prawie traktatów, nie są dopuszczalne zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem traktatu. We wspólnym interesie Państw leży, by traktaty, których stroną zdecydowały się one stać, były przestrzegane w odniesieniu do ich przedmiotu i celu przez wszystkie strony oraz by Państwa były gotowe wprowadzać wszelkie zmiany prawa niezbędne do tego, aby wypełniać zobowiązania wynikające z tych traktatów.

Rząd Królestwa Szwecji zauważa, że Królestwo Tajlandii daje pierwszeństwo stosowaniu krajowych ustaw, rozporządzeń i praktyki w stosunku do art. 18 konwencji. Rząd Królestwa Szwecji jest zdania, że zastrzeżenie nie określa w sposób jasny zakresu derogacji, co z kolei poddaje w wątpliwość zobowiązanie do realizacji przedmiotu i celu konwencji.

Rząd Królestwa Szwecji wyraża zatem sprzeciw wobec zastrzeżenia Rządu Królestwa Tajlandii do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych i uznaje je za nieważne. Sprzeciw nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Królestwem Tajlandii a Królestwem Szwecji. Konwencja wchodzi w życie między Królestwem Tajlandii a Królestwem Szwecji w całości, przy czym Tajlandia nie może powoływać się na swoje zastrzeżenie.”

6 lipca 2011 r.

W związku z zastrzeżeniami złożonymi przez Malezję w chwili ratyfikacji:

„Rząd Królestwa Szwecji przeanalizował oświadczenie interpretacyjne i zastrzeżenia złożone przez Malezję w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Rząd Królestwa Szwecji przypomina, że nazwa przypisana oświadczeniu, w którym prawne skutki pewnych postanowień traktatu są wyłączane lub zmieniane, nie przesądza o jego statusie jako zastrzeżenia do traktatu. Rząd Królestwa Szwecji uważa, że oświadczenie interpretacyjne złożone przez Rząd Malezji w istocie stanowi zastrzeżenie, które budzi poważne wątpliwości co do zobowiązania odnośnie do przedmiotu i celu konwencji.

Rząd Królestwa Szwecji uważa ponadto, że zastrzeżenia złożone do artykułów 15 i 18 budzi poważne wątpliwości co do zobowiązania odnośnie do przedmiotu i celu konwencji.

Zgodnie z międzynarodowym prawem zwyczajowym, tak jak zostało ono skodyfikowane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem traktatu są niedozwolone. We wspólnym interesie wszystkich państw leży, by traktaty, których stronami zdecydowały się zostać, były przestrzegane w odniesieniu do ich przedmiotu i celu oraz by państwa były gotowe przeprowadzić wszelkie zmiany prawa niezbędne, by zapewnić wykonywanie zobowiązań wynikających dla nich z traktatów.

Rząd Królestwa Szwecji sprzeciwia się zatem niniejszym zastrzeżeniom złożonym przez Malezję do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych i uważa zastrzeżenia za nieważne. Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Malezją a Królestwem Szwecji. Konwencja wchodzi w życie między Malezją a Królestwem Szwecji w całości, przy czym Malezja nie może powoływać się na swoje zastrzeżenia.”

23 January 2009

With regard to the reservation made by El Salvador upon signature and confirmed upon ratification:

“The Government of Sweden has examined the reservation made by the Government of the Republic of El Salvador upon ratifying the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

According to international customary law, as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, reservations incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted. It is in the common interest of all States that treaties to which they have chosen to become parties, are respected as to their object and purpose by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden notes that El Salvador in its reservation gives precedence to its Constitution over the Convention. The Government of Sweden is of the view that such a reservation, which does not clearly specify the extent of the derogation, raises serious doubt as to the commitment of El Salvador to the object and purpose of the Convention.

The Government of Sweden therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of the Republic of El Salvador to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities and considers the reservation null and void. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between El Salvador and Sweden. The Convention enters into force in its entirety between El Salvador and Sweden, without El Salvador benefiting from its reservation.”

28 July 2009

With regard to the interpretative declaration made by Thailand upon ratification:

“The Government of Sweden has examined the interpretative declaration made by the Government of the Kingdom of Thailand on 29 July 2008 to the Convention on the Rights of Persons With Disabilities.

The Government of Sweden recalls that the designation assigned to a statement whereby the legal effect of certain provisions of a treaty is excluded or modified does not determine its status as a reservation to the treaty. The Government of Sweden considers that the interpretative declaration made by the Government of Thailand in substance constitutes a reservation.

According to international customary law, as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, reservations incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted. It is in the common interest of all States that treaties to which they have chosen to become parties, are respected as to their object and purpose by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden notes that Thailand gives precedence to its national laws, regulations and practices over the application of article 18 of the Convention. The Government of Sweden is of the view that such a reservation, which does not clearly specify the extent of the derogation, raises serious doubt as to the commitment to the object and purpose of the Convention.

The Government of Sweden therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of the Kingdom of Thailand to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities and considers the reservation null and void. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Thailand and Sweden. The Convention enters into force in its entirety between Thailand and Sweden, without Thailand benefiting from its reservation.”

6 July 2011

With regard to the reservations made by Malaysia upon ratification:

“The Government of Sweden has examined the interpretative declaration and reservations made by the Government of Malaysia at the time of its ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

The Government of Sweden recalls that the designation assigned to a statement whereby the legal effect of certain provisions of a treaty is excluded or modified does not determine its status as a reservation to the treaty. The Government of Sweden considers that the interpretative declaration made by the Government of Malaysia in substance constitutes a reservation, which raises serious doubt as to the commitment to the object and purpose of the Convention.

The Government of Sweden furthermore considers that the reservations to articles 15 and 18 raise serious doubt as to the commitment to the object and purpose of the Convention.

According to international customary law, as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, reservations incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted. It is in the common interest of all States that treaties to which they have chosen to become parties, are respected as to their object and purpose by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden therefore objects to the aforesaid reservations made by the Government of Malaysia to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities and considers the reservations null and void. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Malaysia and Sweden. The Convention enters into force in its entirety between Malaysia and Sweden, without Malaysia benefiting from its reservations.”

Węgry

1 sierpnia 2011 r.

W związku z zastrzeżeniem złożonym przez Malezję w chwili ratyfikacji:

„Rząd Republiki Węgierskiej przeanalizował zastrzeżenia w odniesieniu do artykułów 15 i 18 konwencji, złożone przez Malezję dnia 19 lipca 2010 r. w chwili ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r.

Rząd Republiki Węgierskiej uważa, że artykuły 15 i 18 konwencji dotyczą zasadniczych praw człowieka, mających odzwierciedlenie nie tylko w szeregu traktatów wielostronnych, takich jak Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania, Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, ale też stanowiących część międzynarodowego prawa zwyczajowego.

W konsekwencji, zgodnie z artykułem 19 (c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, która zawiera normy traktatowe i zwyczajowe, zastrzeżenia te są niedopuszczalne, ponieważ są niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Rząd Republiki Węgierskiej sprzeciwia się zatem zastrzeżeniu w odniesieniu do artykułów 15 i 18 złożonym przez Malezję do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 grudnia 2006 r.

Sprzeciw ten nie wyklucza wejścia w życie konwencji między Republiką Węgierską a Malezją.”

1 August 2011

With regard to the reservation made by Malaysia upon ratification:

“The Government of the Republic of Hungary has examined the reservations made by Malaysia on 19 July 2010 upon ratification of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, adopted by the General Assembly of the United Nations on 13 December 2006, with regard to Articles 15 and 18 of the Convention.

The Government of the Republic of Hungary is of the view that Articles 15 and 18 of the Convention address core human rights values that are not only reflected in several multilateral treaties, such as the UN Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, and the International Covenant on Civil and Political Rights but also form part of the international customary law.

In consequence, according to Article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, which is a treaty and customary norm, these reservations shall not be permitted as they are incompatible with the object and purpose of the Convention.

Therefore, the Government of the Republic of Hungary objects to the reservations made by Malaysia to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, adopted by General Assembly of the United Nations on 13 December 2006, with regard to Articles 15 and 18.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Republic of Hungary and Malaysia.”

Minister Spraw Zagranicznych: *wz. P. Serafin*